

Administrația Română

ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Jurisprudență * Administrație * Studii * Informațiuni * Revendicări

Apare lunar
Redactor: Isac E. Isacu, notar

Redacția și Administrația
Periam, Jud. Timiș-Torontal

BCU Cluj / Central University Library Cluj

CUPRINSUL:

„A. R.“: Un moment hotărâtor în viața notarilor comunali.

„A. R.“: Solidaritate.

PAUL NEGULESCU, Prof. de drept public la Univ. din București:
Regulamente.

ȘERBAN CONSTANTINESCU, vicepreședintele Asoc.: Un regres al administrației rurale.

LEON BÂRLEA, notar: Cum ar trebui să fie.

E. G. TIMUȘ: De vorbă cu d. A. Comșia, președintele Asoc. Notarilor Comunali din România.

R. ARON: Organizarea notarilor din Jud. Dâmbovița.

ALEX. I. MOVILĂ, primpretor: Ordonanțele primarului în legislația română.

I. N. G. OANCEA, notar: Judecătoriile comunale.

VICTOR RĂȘCHITOR: O inițiativă laudabilă.

AUGUSTIN ALBERTH: Apel.

„A. R.“: Către toți membrii Asociației.

„A. R.“: Pentru colegii dispăruți.

Statutul Asociației Notarilor Comunali din România.

Comunicările prezidiului, Jurisprudență, Intrebări și răspunsuri, Informațiuni.

Rugăm pe toți domnii colegi Notari și alți funcționari administrativi, a ne trimite articole pentru revistă, tratând situația funcționarilor precum și orice chestiuni de specialitate.

Manuscrisele primite și nepublicate nu se înapoiază.

Abonamente 300 lei anual.

Rugăm pe Dnii Notari a trimite plata abonamentului în curs, cât și abonamentele restante la adresa: Remus Ania, notar, casier-contabil al revistei „Administrația Română”, în Fratelia (lângă Timișoara).

Pentru revistă răspunde: Isac E. Isacu, notar.

Taxele de membru, subvențiile pentru „Căminul Notarilor” sunt a se trimite pe adresa: Ioan Hajdeu, notar, casier central, Cociuba-Mare, p. u. Tinca (jud. Bihor).

Adresa președintelui Asociației Notarilor Comunali din România este: Alexandru Comșia, notar, Jibou (jud. Sălaj).

Administrația Română

Organul Asociației Notarilor Comunali din România

APARE LUNAR
REDACTOR: ISAC E. ISACU, NOTAR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
PERIAM, JUD. TIMIȘ-TORONTAL

Un moment hotărâtor în viața notarilor comunali.

Fără să exagerăm putem spune că cea mai însemnată reformă astăzi la ordinea zilei în Statul nostru este — pe drept cuvânt — reforma administrativă, căci un Stat a cărei organizare administrativă nu este desăvârșită este un stat care nu dă destulă atenție nevoilor generale și fără o administrație solidă nu se poate organiza în mod sistematic activitatea publică pe nici un tărâm.

Pentru notarii comunali, elaborarea noului statut administrativ este de o covârșitoare importanță, lor, revenindu-le misiunea de a infiltra elementului rural respectul față de autoritate și a-l obișnui cu așezările administrative. Se știe cât de odioasă era poporul administrația în vremurile vechi, iar astăzi dacă lucrurile s'au schimbat aceasta se datorește notarilor comunali, cari și-au îndeplinit pe lângă obligațiile și activitatea lor zilnică și acest rol social de apropiere dintre conducătorii țării și sate.

Pentru munca istovitoare ce depun cu devotament în serviciul statului și al comunelor, ei cer un tratament corespunzător. Nu situații speciale, deși activitatea multiplă le-ar da dreptul la aceasta. Sunt prea iubitori de țară ca să-i ceară astăzi sacrificii. Nu vor alt ceva decât să li se acorde ceea ce au formulat de nenumărate ori prin memoriile și congrese: prestigiul și situația de care se bucură ceilalți funcționari ai statului: Incadrare, înaintare pe loc și redarea autorității cu ajutorul căreia să reașeze administrația statului în locul de cinste.

Așteptăm cu nerăbdare întocmirea noii legi, având convingerea că va avea stabilitate definitivă și va conține dispozițiuni care să repună pe notari în drepturile lor de cari au fost deposedați ani de-a rândul.

Trăim clipe de adevărată încordare.

Este momentul hotărâtor în viața notarilor comunali.

Credința noastră că noul statut administrativ al țării va aduce în viața notarilor comunali destinderea pe care o așteaptă cea mai elementară echitate, este bazată pe asigurările onoratului guvern reprezentat atât de strălucit prin FRATELE notarilor, Dl. Ministru Luca, care a făgăduit, în numele guvernului, că le vor fi satisfăcute dezideratele. Avem motive să credem că vor fi ajutați. Căldura cu care le-a fost îmbrățișată cauza, înțelegerea deplină ce s'a arătat față de problemele ce îi preocupă, numirea colegului P. Popovici în comisiunea de elaborare a statutului administrativ, sunt semne că situația se va schimba în bine.

Și pentru ca ei să nu cadă în descurajare, pentru ca administrația statului să nu sufere este absolut necesară acordarea de drepturi și prestigiu notarilor comunali, cari sunt și vor fi întotdeauna în slujba Țării și a Regelui, cu același devotament și abnegațiune ca și până acum: cu trup și suflet!

Administrația Română.



Solidaritate.

Celebrul Claude Farrère în a sa „La Bataille“ evocă atât de sublim amintirea unor victorii câștigate prin unirea forțelor în luptă. De altfel istoria ne arată că dealungul veacurilor toate realizările grandioase sunt rezultatul solidarității omenești.

Chiar organizarea societății și respectiv a statului se bazează pe ideia de solidaritate, care primează în toate legăturile de interes obște.

Această înaltă idee care înlesnește înțelegerea dintre oameni a fost elementul grație căruia am reușit să atingem, astăzi, aproape ținta realizării doleanțelor noastre, ale notarilor comunali.

Este adevărat că acum, în urmă, ne-am bucurat de înțelegerea unor personalități marcante, cărora le vom fi recunoscători întotdeauna, însă, ca să le atragem atențiunea, să fim ascultați și înțeleși, ne-au trebuit două entități: solidaritate și demnitate.

Ne-am prezentat uniți în fața revendicărilor pe care le ceream pentru fiecare dintre noi. Sub directivele inimoșilor conducători ai asociațiunii noastre am putut dovedi că reprezentăm o organizație și o forță vie care își cere drepturile în mod demn și care acționează disciplinat, în cadrul legilor statutului.

Desigur că numai datorită acestui fapt cauza noastră a fost îmbrățișată cu atâta căldură de superiorii noștri și astăzi suntem pe punctul, cu ajutorul lor, de a ne vedea îndeplinite aspirațiile cari ne frământau de ani de zile. Această ținută plină de demnitate și solidaritate trebuie să o continuăm și pe mai departe. Strânși uniți în jurul președintelui asociației noastre, Dl. Alexandru Comșia, care și a închinat toată puterea de muncă cauzei notarilor, cari l'au ales pentru a doua oară cu unanimitate ca președinte al lor, să mergem pe linia de conduită ce s'a trasat și să arătăm că merităm într' adevăr atenția ce ne-a fost acordată de șefii noștri erarhici.

Un proverb latinesc spune: „**Concordia parvae res crescunt, discordia maximae dilabuntur**“ și aceasta trebuie să ne fie maximă de orientare în organizația noastră.

Intr'adevăr, singuri am arătat că prin unire cresc lucrurile mici. Timida noastră organizație de acum câți-va ani este astăzi o forță care își are prieteni sinceri și înțelegători între cei mai da frunte conducători ai țării. Dacă ne putem mândri cu aceasta, trebuie, însă, să ținem seamă și de cealaltă parte a proverbului latin ce l-am amintit mai sus: că lucrurile cele mari nu au viață decât tot prin unire și deci trebuie să păstrăm și în viitor această notă de solidaritate și demnitate. Să fim folositori țării prin muncă neprecupețită, la baza activității noastre să predomină dragostea de Patrie și Rege și — strângându-ne rândurile — să acționăm în cadrul organizației Asociației Notarilor Comunali din România — pentru izbânda totală a aspirațiilor noastre.

„A. R.“

REGULAMENTE

de

PAUL NEGULESCU

Profesor de drept public la Universitatea din București

1. Definițiune. 2. Valoarea normelor reglementare. 3. Autoritățile administrative având putere reglementară: Statul, județul, comuna. Puterea reglementară a Regelui. 4. Puterea legiuitoare nu poate delega Executivului dreptul de reglementare (delegațiune de puteri), dar îi poate abandona anumite materii rezervate pe care să le reglementeze cu dreptul său propriu (delegațiune de materii). 5. Puterea reglementară a județelor și comunelor. 6. Interpretarea regulamentelor. 7. Neretroactivitatea regulamentelor. 8. Supremația legii față de regulament. 9. Formalități cerute pentru validitatea unui regulament. 10, Sancțiunea regulamentelor. 11. Abrogarea și modificarea regulamentelor. (Urmare).

7. — Legea dispune numai pentru viitor, ea nu are putere retroactivă, ne spune art. 1 cod. civ. Acest principiu al neretroactivității, deși se impune ca regulă fundamentală într-o organizare de Stat, totuși nevând caracter constituțional, nu obligă pe legiuitor, care poate să dea unor norme puterea de a produce efecte în trecut.

Regulamentul nu poate nici odată să aibă efect retroactiv; el nu poate dispune de cât pentru viitor ¹⁾.

Cu toate acestea s'ar. părea că regulamentele de igienă și salubritate publică violează principiul neretroactivității, mai ales când e vorba de construcțiuni.

În adevăr, dacă principiul neretroactivității s'ar aplica în sens literal, ar trebui ca regulamentele de salubritate să nu se aplice decât la construcțiunile viitoare. Dar o asemenea aplicare ar fi contrară interesului general, care cere să nu fie lăsate focare de infecție. Proprietarul imobilului insalubru este socotit contravenient pentru că, posterior publicării, nu s'a conformat dispozițiilor de interes general și de ordine publică, cuprinse în regulament, conservând

Regulamente, care, organizând servicii, creiază drepturi, sunt numeroase. Putem cita regulamentul din 22 Septembrie 1931 pentru organizarea muzeului de istorie naturală dela Chișinău, care, prin art. 21 și 25, făcând organizațiunea serviciului, stabilește și drepturile funcționarilor, asimilând pe director cu un conferențiar universitar, iar pe custozi și asistenți cu șefii de lucrări și asistenții universitari.

Tot asemenea, regulamentul din 2 Noiembrie 1931 pentru înființarea gradelor de submaestru militar în marina de război, recunoaște drepturi acestor categorii de funcționari. Alte regulamente stabilesc norme procedurale, cum de pildă, regulamentul din 10 Febr. 1899 pentru numirea docenților, agregăților și profesorilor universitari; regulamentul din 18 Aprilie 1931 pentru examenul de liberă practică a farmaciei în România, etc., etc.

c stare de lucruri interzisă de noua dispozițiune de poliția sanitară ²⁾.

Dar, un regulament comunal poate să oblige pe proprietarii construcțiunilor viitoare să facă anumite lucrări în scop de a preveni incendiile, dar nu poate să oblige pe proprietarii construcțiunilor vechi, căci ar aduce atingere drepturilor câștigate ³⁾.

De asemenea, nu se poate executa față de construcțiunile de lemn anterioare regulamentul comunal, care ordonă suprimarea lor pentru a preveni in-

Când este vorba de regulamente complimentare, nu trebuie să socotim că Executivul este ținut să urmărească în mod servil textul legii. O asemenea interpretare ar lovi de sterilitate opera regulamentului, compromițându-se aplicarea legilor.

Dacă descindem dela Constituțiune la lege și apoi la regulament, constatăm că gradul de abstracțiune al normelor se micșorează. Regulamentul, apropiindu-se de realitatea concretă, conține în afară de principiile, expres prevăzute de lege, și pe acele ce se găsesc în mod implicit. Nu numai atât, puterea executivă exercită funcțiunea sa administrativă și prin norme generale. Or, acțiunea administrativă nu are alte limite decât legea. Și, dacă legea nu oprește, acțiunea administrațiunii este licită.

O lege face parte din ordinea juridică, adică din totalul normelor juridice care reglementează viața la un moment dat. Aceiaș materie, acelaș obiect, este cârmuit, sub titluri diferite, de mai multe legi: o lege civilă, o lege fiscală, o lege de poliție, iar regulamentul caută să facă armonizarea între aceste legi, arătând cum trebuie combinate și aplicate diversele norme.

Legea, urmând să fie aplicată de administrațiune, trebuie ca puterile și îndatoririle autorităților publice față de administrați să fie bine precizate. De aceea este necesar ca regulamentul să desvolte legea nu numai în textul expres, dar căutând să degajeze conținutul său implicit.

Înalta Curte de Casație, secția III, printr'o deci-

endii, căci aceasta ar însemna să recunoaştem regulamentul un efect retroactiv.

Regulamentul, făcut în executarea unei legi, continuă să rămână în vigoare de şi legea s'a abrogat, dacă nu contrazice noua lege. Putem cita regulamentul din 10 Febr. 1899 pentru numirea docenţilor, agregărilor şi profesorilor universitari din 22 Aprilie 1923, de şi legea învăţământului secundar şi superior din 25 Martie 1898, pentru executarea căreia fusese făcut, a fost abrogată prin legea din 1912.

8. — Supremaţia legeri faţă de regulament.

Puterea reglementară a executivului este limitată prin lege, dar aceasta nu înseamnă că legea ridică sau micşorează iniţiativa administraţiunea îşi exercită atribuţiunile sale în limitele legeri. **Or de câte ori legea nu opreşte o anumită activitate, ea este licită.** Prin urmare legea serveşte să delimiteze ad-

ziune din 30 Decembrie 1920, nu admite această interpretare. În speţă judecată, era vorba de un director de şcoală primară, numit în conformitate cu legea şi regulamentul învăţământului primar, adică în urma unui raport al unui inspector şcolar, în care se examinează capacitatea, şi care fusese înlocuit fără nici o formalitate. Este adevărat că legea nu spune nimic despre înlocuire, dar regulamentul, în art. 121, prevede condiţiunile în care se dobândeşte şi se pierde postul de director. Înalta Curte, prin deciziunea menţionată, socoteşte că condiţiunile puse de regulament, în scop de a asigura o stabilitate cât de mică directorilor, sunt inoperante: „că dar ceia-ce „regulamentul de aplicaţiune ar prevede în această privinţă, fără ca legea să „spună ceva, constituie un adaos, care modifică legea, întru cât consacră principii pe care ea nu le-a prevăzut”. Or, regulamentul era făcut în spiritul legeri. Nu se poate numi or-ce nechemat director însărcinat cu educaţiunea copiilor, de aceia legea cere la numire părerea unui organ tehnic. Când legiuitorul omiţând să spuie şi regulamentul, completând şi urmărind intenţiunea legiuitorului, pune asemănătoare condiţiuni de informaţiune şi pentru înlocuire, cum se poate zice că regulamentul contravine legeri? Din contră, el o completează fericit prin aceste măsuri procedurale, care, neaducând nici o atingere dreptului de deciziune, caută numai să asigure o seriozitate de procedare.

Înalta Curte tăgăduind Executivului posibilitatea de a formula chiar dispoziţiuni cu caracter procedural, conştiinţând unele drepturi, violează în mod făţiş art. 107 din constituţiune şi art. 1 din legea contenciosului administrativ, care admit drepturi stabilite prin regulamente.

Dar Înalta Curte adaogă încă un considerent: „că procedând astfel puterea „executivă a depăşit atribuţiunile sale care constau numai în a lămuri şi desvolta principiile legeri”.

Când puterea executivă, organizând un serviciu public, nereglementat de lege, proclamă anumite drepturi pentru funcţionari, ea face o organizare

ministraţiunei o sferă de activitate, dar înăuntru acestei sfere activitatea administraţiunei se exercită liberă.

Instanţele judecătoreşti ordinare nu se pot pronunţa asupra ilegalităţii unui regulament pe cale de acţiune principală. Asemenea competenţă au în mod general instanţele de contencios administrativ, dacă, prin acest act, s'a adus o vătămare unui drept²⁾, precum şi comitetele de revizuire, pentru regulamentele locale. Instanţele ordinare pot însă să se pronunţe asupra ilegalităţii unui act administrativ de autoritate şi deci asupra unui regulament pe cale de excepţie, adică chestiunea ilegalităţii nu formează obiectul principal al procesului, ea se propune şi se examinează în mod incidental. Art. 385 alin. 9 cod. penal arată că judecătorul, examinând o contravenţiune, nu va condamna decât dacă regulamentul e legal, iar art. 35 legea Curţii de casa-

obiectivă a funcţiunei publice din acel serviciu. Ministerele de justiţie şi de lucrări publice, până la legea pentru organizarea ministerelor din 2 August 1929, nu aveau legi de organizare, ci numai regulamente. Camera şi Senatul, prin regulamentele ce fac, pot să organizeze serviciile lor şi să acorde stabilitate funcţionarilor lor, fără să fie nevoie pentru aceasta de o lege.

Puterea reglementară a Executivului, atribuită prin constituţiune nu se mărgineşte, cum zice Casaţia, numai la lămurirea şi desvoltarea principiilor legeri, căci lămurirea ar însemna interpretarea legeri pe cale de autoritate, atribuţiune pe care constituentul, prin art. 36, a rezervat-o legiuitorului; dreptul de interpretare a legilor îl au instanţele judecătoreşti în mod complet, cu ocaziunea judecării speţelor, iar desvoltarea principiilor legeri ar însemna numai stabilirea de detaiuri.

Art. 156 din legea agrară proclamă că regulamentul va completa şi lămuri legea şi pretutindeni puterea reglementară caută să completeze legea. Astfel, la noi, putem cita regulamentul legeri de organizare judecătorească, al legeri judecătorilor de ocoale, etc. Vezi Curtea de Apel, Buc. IV, 5029/922, în Dreptul 1923, p. 181.

Înalta Curte, prin asemenea interpretare, loveşte de sterilitate regulamentul, care joacă un rol important în Statul modern, unde Parlamentul, preocupat de problemele politice, lasă sarcina conducerei şi a organizării tehnice administraţiunei.

Savantul profesor al Universităţii din Paris, A. Mestre, într'un remarcabil studiu, Recherches sur l'exception d'illégalité, în Revista de drept public, 1929, p. 18, arată cum concepţiunea lui Merlin, de la începutul veacului al 19-lea, reducând rolul administraţiunei la o execuţiune quasi-mecanică a legilor, tinde să dispară, fiind înlocuită cu „une conception moins étroite, d'après laquelle l'administration subordonée à la loi, trouve en elle même, dans la nature des choses, la source autonome de son action. La loi apparait, dans cette vue, seulement comme une limite, non plus comme le principe même de l'action administrative”.

ție din 1912 dă dreptul tribunalelor ordinare de a se pronunța asupra ilegalității unui act administrativ de autoritate pe cale de excepție.

Excepțiunea de ilegalitate rezultă din principiul supremației legilor¹⁾. Or-ce act făcut contra legii e nul, e ineficace și nu trebuie să producă efecte. Excepțiunea este de ordine publică, putând fi invocată în or-ce stare a pricinii, și chiar din oficiu (art. 735 pr. civ.).

O interesantă problemă este dacă autoritatea litigantă, autoarea regulamentului, poate invoca ilegalitatea propriului său regulament.

Doctrina noastră pare împărțită. D-l prof. G. Alexianu²⁾ crede că excepțiunea de ilegalitate nu poate fi invocată de administrație, căci ea, având la îndemână dreptul de a raporta actul, de a-l retrage, nu poate invoca ilegalitatea regulamentului. Este o înaltă chestiune de moralitate administrativă, într-o țară unde efectul hotărârii de anulare, dată în materie de contencios administrativ, are loc numai **inter partes**, iar nu **erga omnes**, așa că regulamentul declarat nul și anulat față de X, se aplică și produce efecte față de Y. Într'un alt sistem se susține că ilegalitatea fiind o nulitate de ordine publică, care poate fi invocată de oricare parte și chiar din oficiu, în orice fază a procesului și chiar pentru prima oară în Casație, poate să fie invocată și de administrațiunea autoarea regulamentului ilegal.

9. — **Formalități cerute pentru validitatea unui regulament.** Constituțiunea, prin art. 76, stabilește că, pentru facerea **regulamentelor generale de aplicarea legilor**, este nevoie să se ia avizul **consultativ** al

¹⁾ Tot în acelaș sens ca art. 1 c. civ. se poate invoca și art. 2 c. pen., după care „Nici o infracțiune nu se va pedepsi, dacă pedepsele nu vor fi hotărâte înaintea săvârșirii sale”; aceasta însemnează că nici un fapt, anterior unui regulament, nu poate fi pedepsit, în mod retroactiv potrivit aceluși regulament. Cas. III, 268/909, Buł. p. 1196.

²⁾ Cas. II, decizia 1912 din 7 Sept. 1911, Curier Jud., 1912, p. 71.

¹⁾ Cas. II, decizia 957 din 1913, în Jurispr. Rom., 1913, p. 368; Comit. central de revizuire, II, Decizia din Decembrie 1932.

²⁾ Cas. III, decizie 871 din 19 Mai 1930. Jur. rom. 1931, p. 278.

¹⁾ În cazul când regulamentul ar viola un text constituționalitatea intră în excepțiunea de ilegalitate. Instanțele judecătorești trebuie să menție ordinea legală. Vezi: Cas. sect. unite, decizia din 7 Mai 1931 în Jurisp. română, 1931, p. 307; George Iuliu, Excepțiunea de neconstituționalitate a legilor în Pand. române, 1932, IV, 177. Cu toate acestea vezi decizia Cas. secțiuni unite din 9 Febr. 1928 în Pand. Săpt. 1928, p. 505.

²⁾ Legalitatea regulamentelor în Revista de drept public 1928, p. 689 și urm. În acelaș sens I. Teodorescu în Revista de drept public.

consiliului legislativ. Cu alte cuvinte, executivul nu este ținut să urmeze avizul, dar este obligat să-l ceară. Regulamentul făcut fără aviz este nul.

Pentru **reguamentele speciale** făcute de executiv nu se cere avizul consiliului legislativ. Astfel, un regulament pentru organizarea și funcționarea unui muzeu dintr'o anumită localitate, a unui institut științific etc.

Legea administrațiunii locale, prin art. 95, stabilește că nici o chestiune de specialitate nu poate fi supusă deliberării consiliului fără referatul funcționarului competent, care referat va fi obligator citit înainte de începerea desbaterilor și menționat în procesul verbal al ședinței. Așa că pentru alcătuirea unui regulament sanitar comunal, de pildă, urmează să se facă referate de șeful serviciului sanitar și de șeful contenciosului comunei.

Deciziunile, privind chestiuni de specialitate, care vor fi luate fără referatul funcționarului competent și fără mențiune despre aceasta în procesul verbal al ședinței, pot fi atacate înaintea comitetelor de revizuire pentru nerespectarea cerințelor legii.

10. — **Sancțiunea regulamentelor.** Regulamentele au caracterul legilor pe care urmăresc să le execute.

Cum unele legi au caracter de poliție și regulamentele care le aplică au acest caracter și prin urmare și sancțiunile, pentru acei care contravin la aceste regulamente, au un caracter penal; alte regulamente având un caracter fiscal și sancțiunile au acest caracter.

Aceste regulamente sunt făcute pentru aplicarea unor legi, care reglementează materii administrative, sunt însă și regulamente privitoare la materii de interes privat.

Astfel art. 544 c. civ. fr. proclamă: la propriété est le droit de jouir et de disposer des choses de la manière la plus absolue pourvu qu'on n'en fasse pas **un usage prohibé par les lois ou les règlements**. La noi, legiuitorul, în articolul 480 corespunzător art. 544 francez, urmărind de aproape textul, omite cuvintele finale **ou les règlements**. Cu toate acestea găsim în articolele 583, 587, 610 etc. din codul civil arătarea că diverse situațiuni între proprietăți vecine pot fi cârmuite prin legi și **regulamente**.

Nerespectarea dispozițiilor unor asemenea regulamente dă drept proprietarului fondului, în favoarea căruia era acea dispozițiune, să ceară despăgubiri și înlăturarea lucrărilor prohibite de regulamente. Prin urmare avem în asemenea cazuri sancțiuni civile.

Tot ca regulamente, privitoare la materii de drept privat, putem cita regulamentul pentru punerea în aplicare a codului de comerț din 10 Septembrie 1887, modificat în 5 Mai 1900; regulamentul din 8 Aprilie 1884 pentru forma și modul ținerei registre-

lor pentru firme comerciale; regulamentul din 30 Mai 1879 pentru mărcile de fabrici și de comerț.

Regulamentele polițienești stabilesc anume pedepse pentru acei cari ar contraveni la dispozițiunile cuprinse într'însele. Aceste pedepse însă trebuie să fie stabilite în legile a căror aplicațiune o face regulamentul, cum de pildă art. 274 din legea pentru unificarea administrativă din 14 Iunie 1925; art. 107 din legea administrațiunei locale din 3 August 1929. În aceste legi se prevede o amendă până la 500 lei pentru comunele rurale și orașe nereședințe; iar pentru comunele urbane reședințe de județ și municipii de 5000 lei. Cu alte cuvinte, legiuitorul fixează un maximum, administrațiunea comunală având dreptul de a fixa o sancțiune în limita maximumului stabilit de lege.

Când legea, la care se referă regulamentul, nu cuprinde o sancțiune pentru contravenienții la regulamente, se aplică dispozițiunile generale cuprinse în art. 385 aliniat 9 din cod penal.

Codul penal prin art. 9 stabilește pentru contravenienți următoarele pedepse:

- a) închisoare dela 1—15 zile;
- b) amendă dela 5—25 lei.

Articolul 28 c. pen. stabilește că amenda poate să fie transformată în închisoare în caz de insolvabilitate, socotindu-se drept 10 lei amendă o zi de închisoare, cu rezerva că durata închisoarei nu va putea fi mai mare de un an.

Legea din 26 Martie 1923, privitoare la majorarea amenzilor judecătorești, mărește minimul și maximumul amenzilor la înzecit și stabilește drept 50 lei o zi de închisoare.

Regulamentele de poliție sunt foarte numeroase și variate, ele sunt privitoare la legile de poliție generală sau la legile de poliție specială, cum ar fi regulamentele pentru poliția drumurilor, pentru poliția cultelor, a navigațiunei etc.

Regulamentele de ordin fiscal au drept sancțiune amenzi fiscale. Amenzile fiscale se deosebesc de cele penale, prin faptul că ele nu pot fi transformate în închisoare și asupra lor se poate transige.

Astfel o comună poate stabili ca obligator sistemul de tot la canal și supune la amendă pe proprietarii contravenienți. Tot asemenea poate face obligator serviciul de curățatul gunoaielor, neadmițând ca particularul să-și curețe și să-și transporte gunoaietele, amendând pe contravenienți.

De sigur că taxele percepute pentru asemenea servicii au un caracter fiscal, dar ele sunt și echivalentul serviciilor prestate, legiuitorul fixează pentru aceste taxe un maximum. Amenzile stabilite prin lege și prin regulamente au un caracter fiscal.

11. Am văzut că și constituțiunea și legea și regulamentul pot să consacre drepturi subiective, dar,

pe când drepturile consfințite de constituant se bucură de o mai mare putere (art. 104 din constituțiune: inamovibilitatea judecătorilor), normele constituționale având un caracter de perpetuitate, drepturile consacrate de legi au o putere mai redusă (stabilitatea funcționarilor publici, conf. legii statutului din 1923), dar având tot caracter de perpetuitate, căci nu pot fi abrogate decât tot de legiuitor¹⁾, iar drepturile consacrate prin regulamente sunt de o putere și mai redusă, mai puțin stabile, având un caracter de provizorat.

Această putere este mai mare sau mai mică, după cum actul prin care se consacră aceste drepturi poate, mai ușor sau mai greu, să fie modificat. Când e vorba de constituțiune ea fiind de tip rigid, abrogarea sau modificarea unui text constituțional se poate face numai cu respectarea condițiunilor arătate în art. 129 și 130 Const.; modificarea unei legi se face, în condițiunile stabilite de constituțiune și de regulamentul adunărilor, printr'o altă lege, iar pe cale judecătorească o lege poate fi declarată inopozabilă față de recurent prin decizia Casației secțiunii unite, în cazul prevăzut de art. 103 din Constituție; pe câtă vreme abrogarea sau modificarea unui regulament emanat dela aceeași autoritate administrativă sau prin raportarea lui printr'o deciziune dată în aceleași forme, sau prin anularea unui regulament de administrație locală în cazurile și condițiunile prevăzute de art. 47 din legea comitetelor de revizuire din 1933, sau se declară neoposabil părții care, intentând o acțiune, conform legii contenciosului administrativ, contra unui regulament ce i-ar atinge un drept, a avut câștig de cauză.

¹⁾ Abogațiunea este actul prin care o lege sau un regulament se anulează sau se desființează. Romanii întrebunțau expresiunile de abrogatio, obrogatio și derogatio pentru a exprima schimbările sau modificările ce se pot aduce unei legi. Prin Abrogatio, ei înțelegeau schimbarea totală a unei dispozițiuni legislative; prin derogatio înțelegeau o modificare parțială, înlocuirea unei părți din dispozițiunea legislativă, restul rămânând valabil, iar obrogatio însemna o modificare parțială rezultând dintr'un adaos la dispozițiunea primitivă.

Abogațiunea poate să fie expresă cum e de pildă dispozițiunea din art. 123 din legea avocaților dela 21 Februarie 1923, dar poate să fie și tacită. Abogațiunea tacită rezultă din incompatibilitatea ce există între legea nouă și cea veche. În acest conflict legea nouă se aplică, cea veche considerându-se abrogată: posteriora prioribus derogant. Dar această abrogare nu are loc decât dacă contrarietatea sau inconciliabilitatea este categorică. Astfel legea contenciosului administrativ din 1925 nu a abrogat legea Curței de casație din 1912 privitor la organizarea contenciosului administrativ decât numai asupra câtor-va puncte procedurale unde inconciliabilitatea este evidentă, în colo ea se completează cu această lege.

Un regres al administrației rurale.

Comune noi create cu nesocotirea mijloacelor financiare.

Până la modificarea ultimă, adusă actualei legi pentru organizarea administrației locale, toate legile interesând comuna rurală, au condiționat constituirea unei noi comuni.

Ingrădiri erau statornicite, spre a se infrâna abuzul cu constituirea lor, și a asigura totodată acoperirea sarcinilor, impuse în chip firesc, de existența unei comuni.

Legile comunale din 1887 și 1904 — mă refer la vechiul regat — prevedeau, deasemeni, ingrădiri, cari însă, spre deosebire de legea din 1908 și 1925, îngăduiau o derogare, când, din cauza întinderii comunei, sau a situației topografice, ar fi întâmpinat greutăți prea mari, în administrația sa.

Constituirea unei noi comuni, se făcea numai prin lege. Un tablou, anexat la fine ce făcea parte integrantă din lege, cuprindea toate comunele cu reședințele respective, evitând astfel, schimbările de reședințe prea dese și neînțelegerile atât de fervente, pe această chestiune.

„**Fracționarea comunelor rurale, este o piedică naturală pentru dezvoltarea lor morală și materială; e timpul să stăvilim această stare de lucruri**”. Spunea cu mult drept cuvânt, o expunere de motive a unei legi antebelice.

Preocuparea legiuitorului, de a preveni un rău, era prea justificată, prea legitimă. Căci comuna are un caracter prea complex. Ea nu este, numai o circumscripțiune teritorială, ori un simplu organ de administrațiune, ori cum o înțeleg unii, din acei cari alcargă pentru fracționarea ei, un sector politic, fără altă obligațiune decât ca șeful respectiv să fie și el chemat a lua parte la ... greutățile guvernării.

Comuna, este o grupare firească de oameni, uniți în marea lor majoritate, prin sentimente, prin interese.

Și mai presus de toate, trebuie să se ție seamă, la constituirea unei comuni, de mijloacele bugetare, de condițiile materiale necesare existenței ei.

Restricțiunile anterioare, cum și din legea unificării administrative din 1925, venită, după cum se știe, în urma unirii tuturor provinciilor românești, a contribuit într-o largă măsură, la prosperarea comunei rurale.

Grație unor venituri satisfăcătoare, s'au putut face importante îmbunătățiri.

N'a existat legiuitor, înainte de întregirea noastră, care să nu fi fost preocupat, în primul rând,

la constituirea unei noi comuni, de mijloacele financiare necesare existenței sale.

Oridecătorei, se constata o comună săracă, se unea cu comuna vecină. Experiența dovedise cu prisosință că, fără mijloace materiale suficiente, nu se poate acoperi nici sarcinile respective — și cu atât mai mult — face administrație, sau gospodărie.

O comună lipsită de venituri indostulătoare, este o comună condamnată, unde orice progres este cu desăvârșire imposibil.

Căci comuna este obligată să ia toate măsurile de întreținere, în total sau în parte, a instrucțiunii publice, a cultului, a asistenței sociale, igieniei etc.

Apoi celelalte obligațiuni speciale ca: îmbunătățirea rasei animalelor, pepiniere de arbori roditori, sau necesari plantării drumurilor or. terenurilor fugitive, întreținerea serviciului telefonic etc. etc.

Dar totuși, cu toate aceste restricțiuni și griji pentru starea lor financiară, comunelor cari nu ar fi putut face față obligațiunilor impuse de progres, s'a prevăzut în mai toate aceste legi, asociația lor.

În practică, însă, mai ales în vechiul regat, nu s'a făcut uz de ele, deși ar fi adus reale foloase. Activitatea comunei rurale, s'a mărginit la fondurile proprii, mai totdeauna redusă la mică gospodărie, așteptând îndelungate timpuri, pentru strângere de fonduri, spre a putea purcede și la lucrări edilitare ori alte îmbunătățiri mai importante.

Ridicarea restricțiunilor puse la crearea comunei rurale noi, și lăsarea numai pe seama votului consiliului comunal și al consiliului județean, ca fiind suficient, pentru ca orice sat, ori cătun să se poată declara o comună nouă, cu dregătorie proprie, primar, consiliu comunal și spre marele neajuns, cu cancelarie primarială și notarială, a fost o mare greșală.

Orgoliul acesta poate fi lăudabil până la o limită.

Consecințele acestea însă, în toate privințele sunt profund dăunătoare.

Prevederile legiuitorului nostru, de a restrânge acest orgoliu, s'a adevărit încă odată, că a fost prea legitimă căci, odată cu ridicarea acestor restricțiuni, numărul comunelor noi, cu nimic justificat, s'au dublat, în mai toate județele vechiului regat.

Deși centre cu o populație redusă, situate în imediata vecinătate fără, — de cele mai multeori — să fie măcar despărțite între ele satele ori cătunele respective, decât purtând denumiri deosebite și aceste

foarte sinonime, fără ca situația topografică sau întinderea teritorială, ori o piedică oricât de mică, să le îndrituiască la măsura despărțirii, fără ca vreun interes general să existe la bază, decât ambițiuni și orgolii personale, s'au despărțit unele de altele-sate și cătune-situate pe o rază de 1—2 km., creindu-se noi comuni.

Din comuni bogate s'au creat comuni sărace iar din comuni deja sărace, s'au creat comuni complectamente nenorocite. Nici un criteriu, n'a existat și cel mai larg concurs s'a acordat fracționării comunelor rurale existente, din cele mai îndepărtate timpuri.

Răul este imens. Progresul, fără indoială împiedicat, iar regresul prea evident.

Comunele create în aceste condițiuni, sunt atât de anemice, sunt ca și inexistente, sunt adevărate obstacole în calea progresului administrației noastre rurale.

Localurile de primării ale vechilor comune, compuse din mai multe sate, azi desmembrate, igienice și încăpătoare, ce constituia o cinste a administrației rurale, construite în decursul vremii, se văd rămase goale. Arhivele furate noaptea de edilii noilor comuni, iar mobilierul împărțit cu furca.

Întreținerea vechilor localuri de primării ca și a celorlalte localuri publice, din lipsă de finanțe lăsate în voia soartei, iar primăriile noilor comuni vârate prin toate casele insalubre, ori cărciumile părăsite.

În locul funcționarilor comunali a vechilor comune sănătoase, pregătiți și selecționați în parte, retribuiți omenește și la timp, s'au recrutat — din cauza lipsei de mijloace financiare oameni fără cea sumară pregătire profesională, salariați cu salarii variind între 3—400 lei lunar, cari de cele mai multe ori fiind fără alte mijloace de existență muncesc cu ziua în cursul săptămânii la oameni instăriți, primăria fiind în acest timp închisă, postul de notar fiind girat de notarul comunei vecine.

Se știe că, retribuțiunea personalului a fost de mult ridicată la rangul de mare principiu al administrației, fiindcă, modul cum se retribue personalul respectiv, are o influență considerabilă, asupra mersului serviciului și treburilor publice.

Dacă în toate instituțiile publice ale statului se lucrează astăzi, cu o activitate atât de intensă la facere a maximului de economii posibile, la reducerea personalului și mai ales la selecționarea acestui personal: apoi cu atât mai mult, se impune astăzi și în administrația rurală, aplicarea acestor mari principii, atât de nesocotite aci jos, cu toate străduințele și eforturile binevoitorilor de sus.

Creierea de cancelarii primariale în fiecare sat ori cătun de câteva case, — din ambiția nu știu căruia

cețatean cu funcționari analfabeți, nu mai vorbind de pregătire profesională și cari nu fac decât să aducă necazuri bieților săteni, iar sus-autorităților încucături, — firește că numai progres nu se poate chema.

Creierea de noi comuni, ori a comunelor deja create, cu nesocotirea mijloacelor de existență, este o problemă a cărei radicală soluționare se impune, pe cât de imperios pe atât de urgent.

Interesele superioare ale administrației, pretind ca, comunele să fie instărite.

Dacă însă, se insistă ca și comunele mici, lipsite de mijloace financiare, să aibă o dregătorie proprie cu primar ajutor de primar, consiliu comunal, să le lăsăm mai departe această libertate, după modelul comunei mici din Ardeal sau Banat, însă, trebuie neaparat să-le asociem în puternice cercuri, cum sunt aproape toate comunele mici din noile noastre provincii, organizate și acum, cu mici excepții, rămase încă dupe legea XXII din 1886, în cercuri notariale, întreținând o singură gospodărie, o singură administrație și o singură cancelarie notarială, cu personal selecționat, pregătit și salariat corenspunzător.

Nici odată săteanul nostru nu va protesta, când va merge, câteva sute de metri în plus, găsind la postul său pe funcționarul, coștiincios, capabil și integru, spre a-l servi la moment, decât atunci când va găsi ori lipsă, ori un analfabet, cari îi va elbera un act, rău întocmit, ori cu șicane, așa cum se întâmplă azi — și o spunem cu durere — atât de fervent, în primăriile create la fiecare pas.

Trebuie să scoatem neapărat și cu toată graba, administrația comunei noastre rurale din organizația atât de defectuoasă, de rea conducere, necoordonare, și control ineficace, în care se sbate astăzi. Dar asupra acestor mari principii, vom reveni.

Și aceasta se întâmplă, pe lângă cauzele atât de cunoscute tuturor, din cauza nepregătirii funcționarilor administrativi, notarilor comunali, singuri chemați a fi pregătiți în comuna rurală, recrutați în condițiuni atât de deplorabile.

Am dublat numărul notarilor comunali, în cele mai multe județe, luând de bază comunele create fără nici o justificare, la începutul fiecărui an financiar, plătindu-i cu salarii ridicole, în loc de a ne îngriji de aduce în acest corp elemente pregrăbite și a-i plăti coresponsabil.

În Ardeal sunt peste 2000 de absolvenți ai școlilor de notari, cu bacalauriatul la bază, fără posturi ori funcționând ca sub notari, în vreme ce în vechiul regat și Basarabia sunt peste 80% din notari veniți, cu sfidarea condițiilor exprese, de admitere stabilite pentru aceste corp.

Pentru edificare vom cita câteva județe, luate la întâmplare, din noile provincii unde comunele mici și fără venituri sunt organizate în cercuri, spre a se

TELEFON:

3-50

FRĂȚII MORAVETZ S. A.

LIBRĂRIE, PAPETĂRIE, MUZICALII, TIPOGRAFIE
TIMIȘOARA

TELEFON:

3-50

SECȚIA IMPRIMATELOR ADMINISTRATIVE

Atragem atențiunea Domnilor notari asupra următoarelor imprimate modificate, cari nu sunt trecute în lista ns. de imprimate:

Cartea principală a taxelor comunale și izlaz

" " " " " fără "

" " pentru izlaz

Cont de gestiune. Model 1933/34

Proces verbal pt. inspecțiunea și verificarea lunară a cassei comunale

Stat pt. calcularea, reținerea și vărsarea impozitului SUPRA COTA

" de serviciu

Certificat de dare și evaluare. Model nou

Inventar de părete

Contract încheiat prin bună învoială

Cont de gestiune pt. Administrația Financiară

Tariful lucrărilor particulare ale notarilor I.

Dosar pt. ordonanță de plată

Stat pt. impozitul salariaților. Model nou

Registru cu matcă ajutător, format mare. Model nou

Caiet de sarcini

Proces-verbal de licitație

Declarația pentru impunerea

Proces-verbal " "

Proces-verbal de recepționare

Regulament asupra taxelor înființate pt. folosirea reproducătorilor comunali

" pt. paza de zi și noapte

" privitor la serviciul de pază țărinelor, recoltelor, viilor, pometurilor, fânateilor, izlazarilor și sădirilor de tot felul

" taxelor pt. folosința temporală a bunurilor din domeniul public

" asupra impozitelor și taxelor comunale în baza art. 24.

" " " " " " " " art. 24 și 25,
punct C.

Registru angajării

Calculator de bază a impozitului de 140% și de 2‰ ce se percepe asupra facturilor.

Cataloguri gratuite stau la dispoziția D-ilor Notari

TELEFON:

3-50

FRĂȚII MORAVETZ S. A.

LIBRĂRIE, PAPETĂRIE, MUZICALII, TIPOGRAFIE

TIMIȘOARA

TELEFON:

3-50

Comandați Legile și Regulamente Administrative.

Legea pt. Contenciosul Adm. cu toate modif.	75.—	Casa Rurală Statutele ei	30.—
" Cadrului Disponibil	10.—	Legea Circulației pe drumurile publice	30.—
" Contra cametei	6.—	Regulamentul legii de circulație	60.—
" pt. Urmărirea veniturilor publice	20.—	Legea pt. Circulația pământurilor	30.—
" pt. Organiz. comit. central de revizuirea	15.—	Legea Colonizării	25.—
" monopolului băuturilor spirtoase	30.—	Constituția a României de Lasc. Moldoveanu	180.—
" pt. persoanelor juridice	30.—	Legea Contribuțiun. Directe cu toate modif.	150.—
" Contabilității publice	30.—	Legea Cooperăției	60.—
" și Regulam. Statutul Funct. publici	50.—	Regulamentul Cooperăției	30.—
" pt. Dobândirea și pierderea Naționalității	20.—	Legea Cumulului	20.—
" Electorală	35.—	Legea Drumurilor	25.—
" pt. Modificarea Administrațiilor locale	10.—	Legea de Organizarea Finanțelor Locale	40.—
" pt. Lichidarea Datorilor Agricole	50.—	Fond Județean și comunai modificarea legii	20.—
" Timbrului cu indice Alfabetice	75.—	Funcționari, stat, județ, comună, regii, etc. nu-	
" Apărării Statului	15.—	miri înaintări detașări cadru auxiliar	10.—
" Asupra Cambiei și biletului de ordin	20.—	Impozit Profesional reducerea cotei	20.—
Regulam, legei pt. Lichid. datorilor agricole	30.—	Imp. prop. scutire de taxe și de timbru	10.—
Legea Invățământului Primar al Statului	50.—	Incurajarea Industriei Naționale	20.—
" pt. Organizarea Administrațiilor Locale	80.—	Legea Generale de pensuni	200.—
" pt. Autentificarea Actelor	120.—	Legea Jandarmăriei rurale	50.—
" pt. Unele măsuri financiare urgente	20.—	Legea pt. Organizația judecătorească	60.—
" Camerelor de Agricultură	50.—	Regulamentul de funcționarea al oficiului	
" pt. Cărașie publică	10.—	central de Licitatie	20.—
Cartea Funduară Legea din 20 Apr. 1933 pt.		Norme generale pt. ținerea Licitățiunilor	30.—
organiz. cadastrului și introducerea cărții		Măturatul coșurilor, regulam. din 19 Apr. 1933.	10.—
funduară in Vechiul regat și Basarabia	30.—	Legea Monopol. mod. legii de exploatare	45.—
Decizia Ministerială de Agric. No. 145.851 din		Legea de Administrare și expl. pădurilor	40.—
7 Iulie 1933 referitoare la caetul de sar-		Pășuni comunale legii din 28 April 1933	15.—
cini tip. pt. executarea lucrărilor cadas-		Plantarea drumurilor, pășunelor, hotarelor, lo-	
trale de aplicarea a legii	35.—	curilor publice	20.—
Regulamentul din 29 August 1933 pt. aplica-		Legea pt. Plantarea viilor cu regulamentul de	
rea unor art. din Legea pt. Org. cadas-		aplicare	35.—
trului funciar și pt. introducerea cărților		Legea pt. Protecția vânatului	25.—
funduare in Vechiul Regat și Basarabia	25.—	Legea pt. Recrutarea armatei	40.—
Regulamentul din 23 Sept. 1933 pt. execut.		Regulamentul pt. Recrutarea armatei	80.—
lucrărilor de geodezie prevăzut de Legea		Legea Sanitară cu toate modificările	120.—
Cadastrului	35.—	Legea de așezarea impoz. as. Spectacole publ.	40.—
Casa Rurală lege de organizarea	40.—		

Ultimele noutăți Literare.

Axel Munthe, Cartea dela San-Michele	120.—	Honigman, Câte-va Probleme de actualitate	40.—
Alice Gabrielescu, Intimitate	40.—	N. Rădulescu, Dragostea noastră cea de toate	
P. P. Negulescu, Genesa Formelor Culturii	150.—	zilele	50.—
Lt. Col. Roata Victor, Pericolul Aerian	60.—	P. Gărcineanu, Lângă Schitul lui Tărăță	50.—
Mihail Sebastian, De Două Mii de ani	85.—	G. M. Cantacuzino, Izvoare și Popasuri	60.—
P. Haneș, Tineretul de azi	40.—	G. De Giacomo, Florile Fraonilor	60.—
E. Cioran, Pe culmele Disperării	50.—	K. Hambjörson, Femeia cu două sexe	35.—
Ion Pilat, Paserea de Lut	60.—	Kiribiri, Triunghiul Adulterului	54.—
Ștefan Zweig, Maria Antoinette	55.—	Ioachimescu, Prispa Vraciului	50.—
" " Fouché	55.—	V. Pauchet, Calea Fericii	100.—
" " Casanova	35.—	Lascăr Sebastian, Oamenii	60.—
V. Ioan Popa, Velerim și Veler Doamne	80.—	N. D. Cocea, Prent'un petec de negreață	100.—

putea face o comparație cu acele județe ale Vechiului regat, unde numărul cancelariilor s'au ridicat, prin creierea de noi comuni dela 80 la 150 și chiar mai mult.

Bihor cu 416 comuni, are 149 cancelarii notariale,
Clujul cu 226 comuni, are 79 cancelarii notariale,
Sălaj cu 267 comuni, are 99 cancelarii notariale

Și desigur că aceste asociații, nu trebuie să se mărginească numai la cancelarii, care trebuie neapărat a avea un personal economic, selecționat și coresponsuzător salariat, ei la întreaga viață adminis-

trativă, sub toate privințele, la toate obligațiunile ce planează asupra comunei.

Trebuie să punem capăt, cu toată grația, unei adevărate risipi, ce se face cu un personal atât de numeros, recrutat în condițiuni atât de opuse interesului superior al administrației, bun de nimic, care irosește toate veniturile ce ar trebui, să fie destinate atâtor nevoi în cari se sbate biata noastră administrație rurală.

Joseni-Buzău notar Șerban Constatinescu
1934 Iulie 12.

Cum ar trebui să fie.

Intre complexul problemelor de stat în epoca de după războiul mondial, — între multele deziderate — în mod instinctiv se evidențiază necesitatea elaborării unor noi formule de viață, în expresiunea determinării unor baze solide construcției edificiului de stat, prin utilizarea elementelor indistructibile, — instituirea moralei, ridicarea autorității de stat — toate acestea — cu scop de a conchide la regăsirea echilibrului sufletese pierdut — zic la o nouă viață bazată pe temelii de stabilitate, siguranță și dreptate generala.

De bună voința factorilor chemați de a institui aceste noi formule, nu putem — cu toții am vroit și cu toții vrem de a contribui la o îmbunătățire a situației de azi — cu toții căutăm acel nou drum care să determine realizarea sfintelor deziderate ale Neamului nostru.

Cu toate acestea trebuie să constatăm, că răul n'a încetat de a exista se menține, în structura sa păcătoasă și'n delirul reformatorilor obsedați în ambițiunea lor de a face să triumfe un principiu de al lor — neintelegând urmările dezastruoase create prin nestabilitatea legiurilor ce creiază un haos, o nesiguranță astel o neîncetare generală care prejudiciază interesele primordiale ale vieții de stat.

Fără multă pricepere, cu puțin bun simț și cu drag de soarta țării se poate conchide, că una dintre cele mai principale probleme ale statului e, — asigurarea stabilității legiurilor cari să determine în modul cel mai categoric așezarea de mâine a societății omenesti la adăpostul siguranței valorilor, a situațiilor individuale, a stărilor sociale și economice.

Prin instituirea acestei formule secundată de o imparțialitate și dreptate desăvârșită la aplicarea legiurilor aduse, — s'ar deschide noi orizonturi, noi concepții de determinarea autorității de stat, — în felul cum credem și cum dorim, de a se ajunge cât mai curând.

Și cum funcționarea unei instalațiuni industriale în bune condițiuni, depinde de felul mașinărilor cu cari lucrează — tot astfel, și viața unui stat — cât valorează la cât se poate aprecia structura organizației de care dispune.

Nu e destul de a avea legiuri bune, — se impune mai mult de a dispune de un corp select de funcționari, cari să înțeleagă menirea lor, că nu publicul este puntru funcționari, ci invers, funcționarii sunt pentru public, și că prin conștiințiozitatea, inteligența și cumențenia lor trebuie să urmărească scopurile binedeterminate de cari au fost călăuziți factorii legiuitori în consecință, ca legiuirile aduse să fie bine aplicate, intotdeauna așezate în concordanță cu cerințele și împrejurările locale, ca astfel eventualele defectuoziități și lacune ale acelora să se suprima, ca astfel efectele legii să nu sufere în urma acestor animozități.

Structura vieții de stat având la bază aceste criterii, — statul, se va bucura de un prestigiu, autoritate și deplină încredere, — condițiuni eminente în viața unui stat.

A recunoaște răul, inseamnă o normă o tendință de îndreptare.

Astfel nu e cazul să ascundem nimic, am ajuns la o etapă peste care nu putem trece fără riscul hazardului care privilegiază și creiază situații anormale.

Prestigiul — autoritatea statului nu se poate ridica, decât în deviza noțiunilor care să determine deplin respect al legiurilor, ordine, disciplină și muncă cinstită.

Funcționarii statului, cari au chemarea de a desăvârși aceste deziderate eminente — trebuiesc de a fi așezați în situație de a putea face față acestor cerinți, — prin o stabilitate nestirbită de patimile și veleitățile politice — prin o salarizare coresponsuzătoare cerințelor familiare și sociale — prin asigura-

rea unui teren propriu de muncă, ca astfel fiecare la locul de datorie unde se află așezat — neconturbat de teama năpăstuirilor pătimase și de grija zilei de mâine. — să fie unul dintre cei mai dărji apărători al drepturilor și aspirațiilor Neamului nostru.

Să piară astfel din scumpa noastră țară totul ce ținde la interese particulare, la ambițiuni personale și'n locul lor să renască cinstea neprecupețită a sufletelor noastre, ca astfel toată activitatea să ne fi-e închinată binelui și intereselor de natură generală.

Nu e timpul experimentărilor cari aduc atâtea prejudicii intereselor de obște — deoarece lumea înșatează după realizări de îmbunătățiri, după o situație care să creieze o atmosferă mai prielnică și să facă viața mai ușoară și mai plăcută.

Trebue să tragem un vâl negru asupra trecutului, în consecință să inaugurăm în sufletele noastre noi condițiuni de viață — cari să fi-e expresiunea iubirei nețarmurită către aceasta țară scumpă, pe care iubindu-o adevărat și în mod demn, să lucrăm fără preget, umăr la umăr, cu cinste și drag și atunci acest armament de apărare va fi mai tare, mai puternic, mai resistent decât toate invențiile tehnice ale minții omenești — atunci hotarele țării noastre vor constitui forturi invincibile pe cari nămă omească nu le va putea dărâma.

În aceste condițiuni înțelegem restaurarea vieții administrative — prin întronarea noțiunilor de disciplină, ordine și muncă cinstită, deoarece până atunci, până când și cea mai mică instituțiune își revindică dreptul autoritar — „de stat în stat” — și nu ține a respecta oarecare normă de colaborare și de subordonare — astfel până ce nu se va institui o unitate de conducere cu drepturi inviolabile, — până atunci autoritatea ideii de stat nu se va putea valida în măsura necesităților dictate de împrejurările timpului ce-l trăim.

O grijă deosebită trebue să atribuim tuturor unităților cari formează concepția ideii de stat, astfel comunelor rurale — unde viața este infecată de tot felul de curente subversive, gășind teren prielnic în urma neîndreptățirilor zilnice și a abuzurilor ce se

deslănțuiesc cu scop de a slăbi tăria elementelor pe cari trebue să se razime o țară.

Și aici la sate — noțiunea autorității de stat pare a fi pierdut mai mult — pare a fi disprețuită mai tare — în expresiunea declarațiilor și afirmațiilor zilnice pe cari trebue să le auzim moment de moment — contra cărora, noi, Notarii la cari recurge lumea satelor, nu suntem stăpânii situației de a lua măsuri de remediere și de a institui o normă de îndreptare, intrucât și viața noastră e expusă tuturor veleităților politice și de ambiții personale — nu ne vedem asigurată situația zilei de mâine — un vâl negru acopere misterul viitorului în urma nestabilității și fluctuațiilor la cari suntem expuși.

Litera legii nu conchide o consfințire de drept — astfel nedispunând asupra terenului de muncă incredințat — grija de căpetenie a fiecăruia dintre noi e — nesiguranța zilei de mâine.

Poporul dela sate are nevoie și lipsă de un conducător și apărător dărz și drept în toate manifestațiunile lui — el nu cunoaște o persoană mai apropiată și competentă pentru acest scop, decât pe Notarul său în care vede o bunăvoință, în jurul căruia își concentrează toată increderea.

E natural, că acest sfătuitor și îndrumător al poporului dela sate să fie Notarul, care în urma pregătirei sale profesionale, dispune de toate calitățile necesare îndeplinirii acestor atribuțiuni.

Acesta fiind adevărul incontestabil, se impune necesitatea, ca Notarului dela sate să i se atribue o deosebită atențiune, astfel prin înzestrarea lui cu drepturi și atribuțiuni să fie așezat în situația de a putea face față acestor necesități eminente, cari să determine ridicarea moralei, asigurarea ordinii și respectarea întocmai a legilor — cu aceste condițiuni viața comunelor va lua un nou aspect de progres, îmbunătățire și drept consecință va rezulta o mulțumire generală.

Astfel înțelegem — că ar trebui să fie.

Halmeu, la 3. August 1934.

Leon Bârlea, Notar.

Pentru a veni în ajutorul colegilor notari s'a înființat pe lângă revistă un birou de contencios, stându-le la dispozițiune cu toate informațiunile de natură juridică de care au nevoie.

Răspundem în mod gratuit fie prin revistă, fie direct.

Revista Administrația Română este singurul organ oficial al notarilor din întreaga țară.

— In ziarul „Ecolul Țării“, a apărut următoarea declarație a Președintelui nostru : —

De vorbă cu d. A. COMȘIA

președintele Asociațiunii Notarilor Comunali din România.

De curând s'a ținut în Capitală, congresul general al notarilor din România, la care au participat și d-nii : D. Iuca, subsecretar de stat la interne, Sergiu Dimitriu, secretarul general al acestui departament, etc. și unde s'au putut remarca rapoarte ce purtau în ele și talent și competență, dar mai ales experiență. A fost un congres peste care plana disciplina unor oameni învățați să asculte și pentru care principiul autorității devine un cult. S'a trecut prea ușor peste acest congres al unor oameni, ce aduceau cu ei ceva din nouile frământări ale satelor. Sunt prea puțini acei cari știu că notarii, în special cei din Ardeal, sunt oameni cu pregătire superioară, cu mari răspunderi și cei mai utili în angrenajul administrativ al satului. Nu știm prin ce nedreptăți vinovate, acest corp profesional a fost ținut să poarte ponosul tuturor experiențelor, ținut mereu în afară de lege, tocmai ei cei ce aveau menirea să însuflețească viața administrativă la sate, unde se simte mai multă nevoie de elan și muncă.

Am avut ocazia să întâlnim pe d. *Alexandru Comșia*, președintele Uniunii notarilor din România, un intelectual distins al Ardealului și am găsit că nu e fără interes o convorbire cu d-sa.

D. Comșia, cu oarecare amărăciune în glas, ne vorbește de luptele neconținute, pe care acest corp le-a adus pentru justele lui revendicări.

„Noi nu vrem decât ridicarea nivelului notarului și cultivarea fără încetare a principiului autorității. Trebuie să se știe că autoritatea pentru noi, nu formează numai un principiu, ci este chiar axa diriguitoare a întregii noastre vieți.

Crescuți într'o disciplină severă, noi suntem pavăza cea mai solidă, contra anarhiilor de tot felul, ce încep să se desemneze la sate. De aceea noi cerem și pentru corpul nostru, un trai mai omenesc, iar autoritățile superioare să ne dea tot concursul pentru a ne putea menține cât mai sus”.

— Cum vedeți numirea licențiatilor în posturile de notari ?

— „Noi suntem acci ce am preconizat, că o pregătire teoretică cât mai înaltă îi este necesară notarului, de aceea, nu putem de cât să ne bucurăm de recenta măsură a ministerului. Dar un

licențiat fără să treacă printr'o practică de cel puțin un an, va reuși să se compromită foarte repede. Nu credem că prin măsura aceasta se va aduce vre-o îmbunătățire administrației rurale. Notarul nu este un om de bibliotecă și de cabinet, ci mai mult un om practic, care se formează chiar prin dinamismul muncii sale pe teren. Ce se va întâmpla apoi cu mulțimea absolvenților școlilor de notari, care vor fi condamnați să rămână șomeri, orice posibilitate viitoare fiindu-le închisă. Prin aceste numiri se aduce apoi o mare nedreptate notarilor actuali, cari în mare parte sunt și ei licențiați, cu 1600 până la 3100 lei lunar.

— Ce credeți despre transferările așa dese ale notarilor ?

— „Notarii actuali în cea mai mare parte, sunt integrați în viața satului, nu numai prin munca lor profesională, dar fiind născuți din țărani, au cultul brazdei și fiecare năzuește să-și întemeze un cămin model, de unde țărani au multe exemple de luat. Prin transferare, se nimicește nu numai gospodăria agricolă, așa de greu înjghebată, dar tot avântul său creator și tot elanul de a mai începe din nou o muncă ce-și are un caracter de jalnic provizorat.

Prin acesl procedeu, țăranul are în fața lui un exemplu demoralizant, iar notarul, pierzând mereu contactul cu interesele imediate ale satului său, tot efortul lui devine zadarnic. Notarii, în trecut, erau inamovibili, fiind aleși pe viață și tocmai acestei măsuri i se datorește în mare parte progresul comunelor din Ardeal. În felul cum trăim astăzi, s'a ajuns să se bagatelizeze o funcțiune și un slujbaş, ce va căuta de aci înainte să se mențină, nu prin muncă și competență, ci prin intervenții și protecții.

Noi neavând posibilitatea de a avansa în erarhia administrativă, cerem cel puțin azi să ni se aplice o înaintare pe loc și nu mai mult decât întrarea odată și pentru toldeauna în legalitate.

Sperăm că dacă până astăzi, nenumăratele noastre memorii n'au avut efectul dorit, cel puțin astăzi, când avem un guvern adânc înțelegător pt. nevoile noastre, să fim ascultați.

Notăm, de 15 ani dela unire, n'am fost nici-odată avansați și față de noi nu s'a respectat nici o dispoziție legală. Indemnitatea specială, s'a socotit tuturor funcționarilor în salarul de bază și după aceasta, numai, li s'a completat celelalte adausuri. Cu notarii, și aici s'a făcut excepție.

În ce privește corpul nostru, cerem, ca și notarii din Vechiul Regat să fie ridicați la rangul celor din Ardeal. Aceasta este o problemă pe care o supunem atenției bine voitoare a guvernului.

Nouă, celui mai vitreg tratat corp ni s'a cerut mereu jertfe, dar nu ni s'a dat nicicând drepturi, deși suntem în angrenajul rural, celula cea mai eficace.

Noi nu știm să ne răzvrătim. Trăiți într'o disciplină aspră și oarbă, nu vrem ca mâhnirea noastră să isbucnească în nesupunere, de aceea nădăduim încă să fim și noi introduși în legalitate și să ni se dea posibilitatea să lucrăm în folosul administrației și autorității.

În d. ministru D. Luca, noi vedem pe un mare prieten al nostru, de aceea îl privim cu toată încredere și nădăjdea că de la înălțimea misiunii d-sale, ne va face dreptate, nu atât pentru noi, cât în folosul colectivității în care trăim".

Cu acestea, s'a terminat conversația avută cu d. Alex. Comșa, președintele Asoc. Notarilor din România și noi am rămas convinși de însemnătatea mare a acestui corp profesional și credem că ei luptă pentru o cauză justă.

E. G. Timuș.

Domnii președinți de județe sunt rugați a ne trimite tablouri exacte cu notariatele din județele respective. Acolo unde deocamdată notarii nu sunt organizați pe județ, rugăm pe colegii din reședințele de plasă sau pe oricare frate din familia noastră să ne trimită tablourile notariatelor din plasa sau județul lor.

Către membrii Asociațiunii Notarilor Comunali din România.

Este un fapt înbucurător că parte dintre colegii notari — pentru cauza cărora luptăm cu înverșunare — își înțeleg și ei datoria morală față de Asociația lor de a-și plăti cotizațiile și abonamentele recente și cele în restanță. Ei sunt aceia cărora trebuie să le fie recunoscători corpul de notari și familiile lor. Cu ajutorul acestora putem să ne afirmăm ca organizație vie și să activăm cu încredere și succes. Lor le mulțumim.

Spre nenorocire, însă, sunt și dintre aceia cari nesocotesc imperioasa obligativitate de a pune umărul la realizarea unei vieți mai bune pentru corpul din cari fac parte.

La congresul ținut la București în 22 Mai s'a luat hotărârea ca, în interval de o lună să se trimită toate abonamentele și cotizațiile. S'a cerut ca președinții Asociațiilor județene — acolo unde nu trimit individual — să încaseze și să expedieze toate sumele provenite din încasările abonamentelor și cotizațiilor. S'au preconizat luarea de măsuri severe față de colegii ce nu-și înțeleg datoria de-a sprijini asociația și revista lor „Administrația Română”.

Îată-ne după trei luni și încă tot nu și-au ținut cuvântul o parte dintre colegi.

Am așteptat atâta vreme, vrând să evităm cele cerute de toți, deoarece socoteam că nu reaua voință rezida la această lipsă dela datorie.

Cum, însă, prin dezinteresarea lor condamnilă colegii cari nu-și plătesc cotizațiile și abonamentul la revistă, dau dovadă de lipsa sentimentului de solidaritate ce trebuie să existe între toți notarii din țară, vom fi nevoiți — cu tot regretul nostru — a lua măsurile necesare și a-i arăta celorlalți colegi pentru ca aceștia să cunoască pe cei cari — prin lipsa lor dela datorie împiedică proșirea corpului de notari și formarea unei vieți mai bune pentru ei toți.

Reamintiți-vă datoria și cuvântul dat, achitați-vă cotizațiile și abonamentele.

„A. R.”

Colegi notari din toată țara! Vă faceți o sfântă datorie către voi înși-vă și către organizația din care faceți parte, plătind cotizațiile și abonamentele la revistă.

Jurisprudență.

Când încep legile a fi efectiv și obligatoriu aplicabile.

Asupra aplicabilității legilor votate și promulgate înainte de publicarea lor o controversă stăruia în fața instanțelor de fond și prilejua serioase dificultăți unei bune administrări a justiției, întrucât unele legi sunt votate: „**intră în vigoare de la promulgarea ei**”; era deci de un deosebit interes, când devin obligatorii aceste legi și dacă intenția presupusă a legiuitorului prejudicia asupra obligativității înainte de-a fi legea respectivă publicată în Monitorul Oficial al Statului.

Curtea de Casație s. III. în procesul „Eug. Colibășeanu” a statornicit prin decizia dată, că legile sunt obligatorii și produc efect numai dela data publicării lor în Monitorul Oficial.

Publicarea legii este momentul dela care ea este în deplină vigoare și produce efecte juridice.

Eată considerentele, pe care se întemeiază această sentință a Inaltei Curți.

Considerând, că prin sentința supusă recursului, tribunalul a respins, ca tardivă cererea făcută pe baza Art. 59 din legea Concordatului preventiv, calculând termenul de 3 luni, prevăzut de acest text, ca începând din ziua de 18 Octomvrie, data dispoziției de promulgare a legii, iar nu dela 20 Octomvrie, cum susține recurentul, adică dela data, când promulgarea legii a fost adusă la cunoștința publică prin publicarea textului în „Monitorul Oficial”.

Având în vedere, că promulgarea legii e actul prin care capul statului ordonă aducerea la cunoștință publică a dispozițiilor legii, iar publicarea este îndeplinirea și executarea în fapt a ordinului de mai sus de către organele puterii executive, prin inserarea textului legii în foaia oficială a statului și răspândirea ei, pe calea acestui mijloc de publicitate, în tot cuprinsul țării; că, deși actul promulgării apare, astfel ca o noțiune distinctă de aceea a publicării, totuși promulgarea nu devine producătoare de efecte juridice față de terți, decât prin și în momentul publicării legii, în Monitorul Oficial; Că, prin urmare, atunci când legiuitorul fixează data promulgării, ca moment începător al aplicării legii, sau când calculează dela aceasta dată termene pentru exercitarea drepturilor recunoscute de lege, el se referă desigur la data promulgării efective, adică la momentul, când ordinul de promulgare sau răspândire în public a fost executat în fapt prin apariția legii în „Monitorul Oficial” iar nu la data când acest ordin a fost semnat, dată, care rămâne necunoscută și neopozabilă atâta timp, cât legea prevăzută cu

formula promulgării nu a fost încă publicată conf. art. 38 din Constituție, care prevede în mod formal, că legea nu este îndatoritoare, decât după publicarea ei în „Monitorul Oficial”. A decide altfel este a atribui legiuitorului intențiunea inadmisibilă de a prescrie un termen fictiv și iluzoriu în favoarea terților prin simplul fapt al întârzierii publicării legii.

(Decizia Nr. 1075. S. III. a Inaltei Curți de Casație)

Dr. G. L.

Intrebări și răspunsuri.

1. La o conferință de plasă între notari s'a pus chestia arenzii debitelor de crăsmă.

Unele comune renunță pur și simplu la această arendă rămânând cârciumarii scutiți de ea, iar altele reduc arenda în cursul anului pe motiv, că sumele fixate sau la cari s'a ajuns prin licitație publică, — sunt prea urcate. (Se știe că în Transilvania au rămas debitele în mâna cârciumarilor vechi, cari plătesc anual arenda fixată de Comisia specială) (art. 180, 182, 184 și 185 din lege).

Răspuns.

Consiliile comunale pe nici un motiv nu pot scuti pe cârciumari dela arenda, ce ei au să plătească pentru debite de cârciumă:

a) Consiliile comunale nu au competența nici măcar a fixa prețul minimal, de unde de regulă începe licitația și nici a fixa arendă pentru debite existente (în Transilvania) la promulgarea Legii pt. monopolul vânzării spirtului și băuturilor spirtoase, deoarece această competență e dată exclusiv Comisiei speciale anume pentru acest scop determinată prin lege.

Neavând nici dreptul Consiliul comunal de-a fixa prețurile, n'are nici dreptul de-a le reduce sau — și mai mult, — de-a le sista.

b) Venitul rezultat din arendă nu e în întregime al comunelor politice, ci $\frac{1}{3}$ parte este destinat Comitetului școlar rural, dispoziție aflată la art. 186 § 5 din Legea organizării Ministerului Instrucțiunii Publice.

c) Legea org. finanțelor locale prin art. 3 și art. 8 arată, că aceste venituri sunt cu destinație specială înscrise fiind sub § 3: „Venituri de arendarea cârciumelor”.

Comunele se privează singure de un venit sigur, dar acelaș lucru l-ar face și Comitetele școlare rurale, ne mai amintind, că aceste măsuri sunt nula de drept. (art. 47 din Legea org. Comitetele de Rev.)

(Vezi decizia No. 142 a Comitetului local de Rev. S. I. din 5 Iunie 1934).

2. La Curtea de Conturi am înaintat o petițiune de Apel fixându-mi-se o pensie mult mai redusă, decât îmi compete.

La acest Apel nu am primit nici un răspuns, ce am să fac?

Răspuns.

La Inalta Curte de Conturi nu stau acte ne-rezolvate, numai, dacă nu sunt **suficient timbrate**.

E o greșeală generală, că astfel de apeluri de regulă le timbrăm cu timbre de cereri, ori pentru acestea se cer timbre de 26 Lei 50 bani. Aminteșteți de acest fapt și ne răspunde prin o carte postală.

Dacă ai timbrat apelul cu 26 Lei 50 bani, vom căuta noi **direct** cauza punându-ne în legătură cu Inalta Curte de Conturi.

Timbrarea apelurilor la Curtea de Conturi se face cu 26 Lei 50 bani.

(Deciziunea No. 1747 a Inaltei Curți de Casație. S. III.)

Informațiuni.

În urma înscrierii „Asociației Notarilor Comunali din România” în Liga Antirevizionistă de sub președinția marelui român, d. Stelian Popescu, fiecare notar va activa conform statutelor acestei Ligi, care se vor cere fie direct de către notari, fie prin secțiile județene ale Asoc. noastre, fie prin președintele nostru, d. Alexandru Comșia, dela sediul Ligii Antirevizioniste din București.

În urma rugăminții delegației care s'a prezentat domnului Stelian Popescu, d. Lungulescu, distinsul secretar al Ligii, ne-a promis că ne-va trimite atât statute cât și material de propagandă.

Colegi notari! Acționând contra uneltirilor răuvoitoare țării, sub cutele drapelului Ligii Antirevizioniste, vă faceți — și în acest fel — datoria către țară.

Pentru edificarea tuturor prietenilor mișcării noastre am trimis revista la toți aceia cari se interesează de soarta notarilor comunali, mai mult încă: urmând sugestiei colegului Bârlea — după cum am amintit în articolul „Reorganizarea revistei „Administrația Română” apărut în numărul trecut, că ideile bune le primim cu plăcere și executăm — vom trimite revista — numere de onoare — domnilor prefecti și primpretori din toată țara, ru-

gându-i să se considere și să ne fie sprijinitori, susținând și ajutând pe notarii de sub ordinea domniilor lor, pentru care îi încredințăm de toată recunoștința noastră.

S'a aprobat deslipirea satelor Corbu și Teslui, primul dela com. rurală Beria (Olt), iar celalalt dela com. rurală Curtișoara din acelaș județ, ca aceste sate să formeze împreună o comună rurală aparte, cu denumirea de „Teslui” și cu reședința în satul Teslui.

În urma conferinței la ministerul agriculturii și domeniilor referitor la problema izlazurilor comunale, direcția pășunilor din acest departament, studiază elaborarea unui program de activitate care să fie pus în aplicare de serviciile agricole județene, în ce privește curățirea izlazurilor comunale, construcții de grajduri și adăposturi și tinderea pentru plățirea anuităților acestor izlazuri spre a se putea plăti prețul lor de expropriere cât mai curând.

Pe baza legii de organizare judecătorească, de curând votată în parlament, s'au făcut o serie de modificări asupra compunerii circumscriptiilor judecătorești.

Tabloul nouilor circumscriptii este publicat în Monitorul Oficial din 28 Iulie.

Începând cu data apariției numărului viitor, redacția și administrația revistei noastre se va muta la Timișoara, unde — cu asentimentul prezidiului Asoc. Notarilor Comunali din România — va fi și sediul secției Asoc. din Timiș-Torontal. Toți membrii Asoc. și toți colegii în trecere sau cu nevoi prin Timișoara vor avea un local al lor unde să se poată întâlni și sfătui. Această inițiativă este numai un început. Dorim înființarea de sedii ale Asociațiunii noastre în fiecare județ.

Poșta redacției.

Domnului *Dimitrie I. Isaiu*, subnotar Sâniob, Jud. Bihor. — În ziarele din București cu data de 6 și 7 August au apărut demersurile ce s-au făcut, în numele Asociației, la d. Primministru. În memoriul înaintat s'a cerut pentru toți notarii, subnotarii, funcționarii comunali și notarii diplomați fără posturi sprijin și satisfacerea dezideratelor lor. Articolul dvs. va apare în n-rul viitor al revistei.

Primăria orașului Lipova. — Am expediat numerele de revistă cerute de Dvs.

Organizarea notarilor din Jud. Dâmbovița.

Urmând încredințării dată de către adunarea generală a notarilor comunali ținută la București în ziua de 22 Mai 1934, o delegație a „Asociației generale a notarilor comunali din România” compusă din Dl. Alexandru Comșa președinte, Șerban Constantinescu vicepreședinte, Romul Aron secretar general, se prezintă în ziua de 19 Iulie 1934 la adunarea generală a notarilor comunali din județul Dâmbovița, convocată la Târgoviște, de către Dl. Stelian Mărculescu președintele Secției județene, în vederea organizării conform noilor statute.

Sunt prezenți aproape toți notarii din județi, precum și Dnii Nicolae Rizescu-Brănești deputat, Nicolae Mănescu directorul prefecturii, și primpretorii Florian Vlădescu și Const. Georgescu.

Adunarea este mult însuflețită de cuvintele încurajatoare și îndrumările binevoitoare ale Dlor Nic. Rizescu deputat, Nic. Mănescu directorul prefecturii, Const. Georgescu primpretor etc.

Intrându-se în ordinea de zi d. Stelian Mărculescu președintele Secției județene deschide adunarea, salută pe cei prezenți mulțumind Dlui deputat Nic. Rizescu, director Nic. Mănescu, primpretor Const. Georgescu și delegaților Asociației centrale de sprijinul moral ce înțeleg să dea prin prezența lor la organizarea notarilor din județul Dâmbovița, făcând o amplă dare de seamă asupra activității sale din ultimii ani.

D. Alexandru Comșa președintele Asociației aduce salutul notarilor dela granița de Nord a Sălajului și cere unirea tuturor în vederea eluțării drepturilor notarilor comunali.

În cuvinte răspicate arată rostul organizării pe întreaga țară a tuturor notarilor comunali, propune adunării ca în conformitate cu noile statute ale Asociației adunarea să aleagă membrii în consiliul de administrație și comisia cenzorilor.

Mai iau cuvântul dnii Șerban Constantinescu vicepreședinte, Romul Aron secretar general precum și Dnii notari Pârvan Ghiculescu (Pietrari). D. Comșa (Săcuierii) și I. Voiculescu (Lazuri).

Procedându-se la alegerea consiliului de administrație și comisia cenzorilor sunt aleși:

1. În consiliul de adm. Dnii C. Marinescu, I. Grigorescu, I. Nițulescu, D. Comșa, V. Stoica, Pârvan Ghiculescu, Stelian Mărculescu, și Pavel Dobrescu.

2. În comisia cenzorilor: Nestor Stoicescu, Gheorghe Dumitru, Gh. Șerbănescu ordinari, iar supleanți Petre Floroiu, I. Popescu și D. Teodorescu.

Consiliul de administrație se constituie imediat alegând președinte pe Dl. Stelian Mărculescu (Moroeni), vicepreședinte Dumitru Comșa (Săcuierii), secretar I. Nițulescu (Răcari), casier Vasile Stoica (Colanul).

La propunerea președintelui adunarea cu mare însuflețire hotărăște înscrierea notarilor din județul Dâmbovița în „Liga antirevizionistă română”, de sub președinția Dlui Stelian Popescu, directorul ziarului „Universul”.

Se expediază telegrame de omagiu: M. S. Regelui Carol II, Dlui ministru Incuț și Dlui Stelian Popescu.

Adunarea luând sfârșit delegații Asociației centrale împreună cu o delegație a notarilor din județul Dâmbovița cercetează așezămintele culturale din orașul Târgoviște.

Secretar gen. al Asoc. Notarilor
Com. din România
R. Aron

Prezidiul Asociației Notarilor Comunali din România.

Către colegii din Vechiul Regat,

Cu ocazia deplasării mele în județul Dâmbovița, în discuțiile avute cu colegii din acel județ, am constatat că pentru manipularea biletelor de vite notarii nu încasează nici-o taxă, le-am promis că voi convingea în revista noastră „Administrația Română” deciziunea ministerială conform căreia notarii au drept a încasa unele taxe pentru biletele de vite.

Voind a mă achita de acea promisiune, conving colegilor din vechiul-regat că, în baza Deciziunii Ministerului de Interne Nr. 9470. C. publicată în Monitorul Oficial Nr. 95/929, notarul este în drept a încasa pentru manipularea biletelor de vite următoarele taxe:

- 1.) Pentru eliberarea unui bilet de vîtă 2 Lei 50 b.
- 2.) Pentru transcrierea dreptului de proprietate (viza) a unui bilet 1 Leu.
- 3.) Pentru renoirea (Certificatul sanitar) unui bilet de vîtă 0.50 Lei.

Jibou, la 27 Iulie 1934.

Comșa (ss) Președinte.

O inițiativă laudabilă.

Cu drept cuvânt putem spune că suntem în plin progres, și în ceia ce privește mersul ad-țțiilor comunelor rurale.

Prima măsură care trebuie relevată în domeniul administrației este Reg. actelor de stare civilă publicat în Monit. Oficial Nr. 229 din 14 Oct. 1928, din a cărei dispozițiuni s'au putut bucura întreaga clasă funcționarească care este însărcinată cu păstrarea și redactarea acestor acte, căci prin noile formulare ce s'au introdus nu s'a făcut de cât să se înscrie numai ceia ce este necesar punându-se capăt vorbăritului inutil, care era perdere de timp poate în multe locuri și cerea personal mai numeros.

Acum nu trebuie să trecem cu vederea a releva a doua măsură luată și care merită toată lauda, este aceea a introducerii noului formular „Jurnal de Casă” pe fonduri, această inovație introdusă în registrele de contabilitate ale comunelor rurale nu poate decât să ne bucure, căci prin acest sistem funcționarii respectivi însărcinați cu manipularea banului public pot avea în orice moment situația fidelă pe fonduri a casei, scutindu-i de a pierde ceasuri întregi filuind registrele de partizi până ce încheia o situația de casă fie zilnică sau săptămânală. Ca urmare a acestei inovații ar fi de recomandat să se mai introducă încă trei rubrici atât la venituri cât și la cheltueli:

1) Este știut că izlazul comunal conf. art. 15 din Legea pășunelor comunale formează un capitol separat în bugetul-general al comunei, prin unrare n'are nici un rost ca veniturile și cheltuelile izlazului comunal să fie descărcate în rubrica cap. ordinar, știind că veniturile ordinare constă din: adiționale, cota fond. comunal, taxe, etc.

2) Poate că încă multe comune pentru plata garzilor, la care, bine înțeles, contribuie locuitorii, suma care urmează să fie incasată este alocată în buget, ori conf. art. 8. punct. 4 de sub lit. C. aceste venituri cât și cheltuelile se trec la fondul „Destinație specială se trece garzii, drumurile, cărciumile și acum se naște întrebarea: care sunt veniturile drumurilor, care sunt ale cărciumilor și ale garzilor care sunt cheltuelile. Din nou trebuie să se recurgă la partizi, va să zică teoreticește s'a socotit, că: veniturile cu dest. specială constă din cele arătate mai sus, însă punându-se în practică această teorie de multe ori se incurcă casierii comunali, pentru-că este în mintea ori cărui mănuiitor de ban public intrată ideea de a nu face deturnări de fonduri, cari conform dispozițiunilor Legii contabilității publice

poate avea consecințe destul de grave pentru acel ce le comite.

De aceea ar fi de dorit ca la întocmirea noilor jurnale de casă ce se vor tipări pe anul financiar 1934/935, cei în drept ar trebui să se sesizeze de acest fapt și să se aibă în vedere a se lăsa atât la venituri cât și la cheltueli 3 rubrici albe, dacă nu intitulate, spre a da astfel posibilitatea funcționarului respectiv a și-le intitula conform situațiaa veniturilor și cheltuelilor bugetare în adevăratul înțeles al cuvântului pe fonduri, căci numai astfel va fi pus în situația de a-și cunoaște în mod limpezit incasările sau plățile pe fonduri fără să mai recurgă la partizi și tot odată a fi pus la adăpost și de eventuale deturnări defonduri.

Victor Rășchitor

Secretarul com. târg. Codăești-Vaslui.

Notarii Comunali la d. Primministru.

Cu ocazia consiliului de miniștri care a avut loc la Timișoara în 5 August a. c., o delegație din Asociațiunea Notarilor Comunali din România, compusă din Dnii Nicolae Olariu, președintele secției Timiș-Torontal, Lighezan, Friederich și Isac E. Isacu, redactorul revistei „Administrația Română” — din încredințarea dlui A. Comșia, președintele Asociației — au prezentat d. primministru un memoriu care — în esență — conține punctele următoare: încadrarea în grade și clase de salarizare conform statutului funcționarilor publici, achitarea diferențelor de salarii fie numerar fie cu bonuri de impozite, admiterea subnotarilor și funcționarilor comunali ca membri ai casei generale de pensii, modificarea legii pentru organizarea finanțelor locale și unificarea impozitelor directe în sensul înființării de către comune a cotelor adiționale suplimentare peste 50 la sută necesare echilibrării bugetelor comunale, plasarea absolvenților școalelor de notari, cari șomează și impunerea practicii pentru titrații noi numiți. La sfârșit mulțumind onoratului guvern care — prin d. Ministru Iuca a promis ca noul statut administrativ al țării să cuprindă dispozițiuni ce vor reda notarului prestigiul și situația la care are drepturi indiscutabile.

Ordonanțele primarului în legislația română.

de: Alexandru I. Movilă prim-pretor

Legea pentru organizarea administrației locale, prin art. 160, prevede: „Primarul este singurul în drept a da ordonanțe cu privire la măsurile ce cad în atribuțiunile sale, consiliului sau delegației.”

„Când aceste ordonanțe sunt privitoare la chestiuni sanitare, agricole, veterinare, de lucrări publice sau alte specialități, vor fi date în urma consultării prealabile cu șeful de serviciu respectiv și contra semnate de acesta”.

În primul aliniat se consacră dreptul primarului de a da ordonanțe cu privire la măsurile de interes local, iar în al doilea aliniat, se arată condițiunile ce trebuie să îndeplinească spre a putea fi valabile.

Iată ce cuprindeau legile comunale anterioare asupra acestui drept al primarului.

Legea din 1864 prevedea că „consiliul face regulamente pentru administrația interioară a comunei și ordonanțele de poliție comunală.” Această dispozițiune era împrumutată din legea comunală Belgiană.

Tot legea 1864 mai zicea că, regulamentele, ordonanțele, — — — fie ale consiliului comunal, fie ale primarului”; iar mai departe că „regulamentele și ordonanțele consiliului comunal sau ale primarului etc.”

Așa dar, după această lege, ordonanțele se limitau numai la obiectele de poliție comunală și ele puteau fi date de consiliul comunal, sau de primar.

Prin legea din 1874, s'a suprimat dreptul consiliului comunal de a da ordonanțe de poliție comunală, lăsându-i numai puterea de a face regulamente de administrație interioară. Acest atribut de a da ordonanțe trece exclusiv asupra primarului.

Legea din 1887, prevedea că, primarul dă ordonanțe în privința măsurilor locale asupra obiectelor încredințate vigilenței și autorității sale.

După acest text se caracterizează natura ordonanțelor, arătând că ele se referă la atribuțiunile de poliție ale primarului, care sunt esențialmente lucrări de „vigilență” și de „autoritate”. Acest text este reprodus din legea franceză din 1884.

După legea din 1904, ordonanțele primarului se refereau la „măsurile de luat în executarea atribuțiunilor conferite lui prin legi și regulamente”.

Prin această extindere a dreptului primarului, de a da ordonanțe cu privire la toate atribuțiunile ce-i conferă legile și regulamentele, se alterează caracterul special al ordonanțelor. Ele sunt asimilate cu actele de administrație comunală. Cu alte cuvinte, actele de autoritate — ordonanțele — sunt amestecate cu actele de gestiune.

Redacțiunea acestor dispozițiuni nu corespunde

principiilor de drept în materie de regulamente și ordonanțe și caracterului lor de acte de autoritate, sau de putere publică.

Prin cuvintele că ordonanțele primarului, se referă la „măsurile locale de interes comunal”, s'a lăsat câmp liber să poată intra orice interes comunal — și interesele materiale — deși ordonanțele au de obiect, în general, interese de bună ordine, de siguranță și salubritate, adică interese publice de poliție comunală, puse sub sancțiunea legilor penale.

Erau mai bine redactate dispozițiunile legii din 1864, care prevedeau formal „ordonanțele de poliție comunală”; sau dispozițiunile legii din 1887, care caracteriza ordonanțele ca acte de „vigilență și autoritate”.

Chiar legea din 1908 zicea că „măsurile ordonate de primar” sunt referitoare la îndatoririle primarului de poliție comunală. Prin urmare, ordonanțele primarului, după această lege, nu se puteau raporta decât la materiile de poliție comunală.

Cu legea de unificare administrativă din 1925 și cea a administrației locale din 1929, s'a revenit la sistemul legii din 1904, ambele legi decretând că „primarul este singur în drept a da ordonanțe cu privire la măsurile ce cad în atribuțiunile sale, ale consiliului sau ale delegației”.

Fiind un atribut exclusiv al primarului, chiar nici consiliul comunal nu poate da ordonanțe.

Ordonanțele sunt acte administrative, cu caracter general, prin care autoritățile administrative interzic sau ordonă ceva administrațiilor, în baza unui text de lege sau regulament. Ele trebuie să fie justificate de un interes general și să nu vătămă libertatea nimănui.

Orice particular vătămat printr'o ordonanță poate cere dela justiție anularea ordonanței, când ia ar fi dată cu călcarea legii sau regulamentelor.

Ordonanțele primarului nu pot fi interpretate decât de autoritățile judecătorești. Ele obligă pe toți indivizii, chiar și pe cei străini de comună, care se găsesc pentru un moment pe teritoriul ei.

Prin ordonanțe primarul poate lua măsuri în privința tuturor chestiunilor de interes local, cum sunt: privitoare la igienă și sănătate publică, poliție comunală, circulație, edilitate, etc.

Sancțiunea prevăzută pentru contravenienți este aceea din legile sau regulamentele pe care le aplică.

Ordonanțele devin executorii după ce au fost aduse la cunoștința publicului prin afișare și prin publicitate, sau pentru cele individuale prin notificări făcute interesaților, și după expirarea termenului de 10 zile dela data primirii ordonanței de către organul de control administrativ.

Apel

Către toți funcționarii administrativi ai comunelor rurale din Țară!

Trecem prim timpuri grele și ne așteaptă zile amare și suferințe!

Azi, când în urma obolului ce-l depunem pe ogorul administrativ al comunelor rurale, mai primim o mică renumerație zisă „salar” mai trăim, ne mai târâm viața prin pragul mizeriilor, dar încă nu ne-am pus în trebură: ce vom face la bătrânețe?...

Este o chestiune care trebuie să ne preocupe mai mult. Trebuie să ne îngrijim depe acuma, să avem atunci când nu vom mai putea agornisi...

Dar mai mult... nu știu nici ce ne așteaptă mâine, căci itele se încurcă, primarii și consiliile comunale se schimbă, funcționarii se revizuesc funcțiile se contopesc iar noi stăm în bătaia vânturilor...

Ce-i de făcut?

Să ne unim! Să întocmim memorii, să ne rugăm!

Glasul nostru, publicat în Nrul 5—6 al Revistei „Administrația Română” a avut un mic ecou. Șefii noștri — notarii — ne-au cuprins și pe noi într'un Memoriu prin câteva rânduri.

Este timpul să ne organizăm și noi, căci suntem singură clasă de funcționari din România, neorganizată și uitată din evidența binefacerii lor...

Este timpul suprem să ridicăm și glasul nostru în sus către Stăpânire, căci doar vom fi auziți și ajutamați...

Este timpul când la București se lucrează de zor la întocmirea Statutului Administrativ al României, care va aranja pentru vecie situația administrativă a Țării... Dacă acuma vom fi uitați, așa vom rămânea în veci...

Deci este timpul, când rugămintea noastră trebuie să ajungă până acolo, unde se redactează anteproiectul de Statut Administrativ...

Să cerem și pentru noi atenția Legii...

Să fim încadrați în Statutul Funcționarilor Publici, de fapt și nu numai de formă, cum am fost prin art. 184 L. O. A. L.

Să ni-se acorde stabilitate și drepturi la înaintări.

Să ni-se acorde dreptul de-a beneficia și noi de Legea Generală de Pensii, ca ceilalți funcționari publici.

Funcționarii administrativi ai comunelor rurale (subnotari, secretari și impiegați) să fie numiți în viitor prin Decizie ministerială ca ceilalți funcționari de stat, căci numai astfel vor putea avea stabilitate, când nu vor fi lăsați la discreția tuturor primarilor și consiliilor comunale, cari sunt suverane pe situația acestor funcționari.

Să ni-se acorde și nouă carnetele de călătorie cu reducere de 50% pe C. F. R.

În fine, cei aflați în funcțiune numiți în conformitate cu disp. L. O. A. L. să fie menținuți cu titlu definitiv și să fie tratați egal cu toți funcționarii egali în studii și vechime. Numai după ce toate acestea vor fi înlăptuite, funcționarii comunei în

toate gradele citate mai sus, fiind asigurați pentru bătrânețe — ver putea cu adevărat să se puna în serviciul comunelor rurale și al Țării...

Rugăm pe Dnii Președinți ai Asociațiilor Notarilor pe județe, să binevoască a ne da concurs la constituirea Asociațiilor noastre, cari trebuie să meargă alături ca o mamă cu fica, pentru buna funcționare a aparatului administrativ al comunelor rurale, iar Dnii colegi să se trezească la viață!

Cu Dumnezeu Înainte!...

Augustin Alberth

Secretarul Circumscripției Notariale
Cășeu-Jud. Someș.

N. B. „Asociația Funcționarilor Comunali Rusali din jud. Sălaj” cu sediul în Jibou — ca prima constituită, este rugată a publica în Revista „Ad-ția Română” toate formularele de constituire, ca să fie la îndemâna Dilor Colegi, cari vor constitui asociațiile județene.

Pentru colegii dispăruți.

Spre sfârșitul lunei Iulie și la începutul lunei August am primit câteva vești triste cari ne-au umplut inima de adâncă durere.

Trei colegi, frați din familia noastră — a notarilor comunali — s'au stins din viață, lăsându-și fără mângâere familiile desnădăjduite, iar nouă moartea nemiloasă ne-a răpit trei tovarăși de luptă, trei vrednici colaboratori.

Pe mormintele încă proaspete, notarii din întreaga țară depun o lacrimă sinceră, trimițând familiilor îndurerate încredințarea că memoria iubiților dispăruți va fi întotdeauna trează în sufletele lor.

„A. R.”

Cu inimile îndurerate anunțăm încetarea din viață a iubitului nostru prieten și frate VICTOR VARNA, fost președinte al Uniunii Notarilor Comunali din jud. Năsăud, pretor onorific pensionar, decedat la Prundul Bărgăului în ziua de 9 August 1934 în etate de 63 ani.

La 26 Iulie a. c., s'a săvârșit din viață un luptător de mare valoare, ION CIMPONERIU din Opațița jud. Timiș-Torontal. La locul de veșnică odihnă a fost dus de colegi și superiori. Au vorbit d. primpretor Crăciunescu și d. Nicolae Olariu președintele Asoc. din Timiș-Torontal, care, în cuvinte mișcătoare a arătat calitățile defunctului și pierderea pe care o suferă notarii comunali prin moartea acestui inimos coleg.

Asociația notarilor comunali din jud. Târnava-mare cu durere aduce la cunoștință încetarea din viață, în ziua de 22 Iulie 1934, a colegului MIRON MĂSARIU notarul comunei Ruja, plasa Agnita.

Pentru ajutorarea îndureratei familii, rămase în urma decedatului, asociația noastră a acordat din fondurile sale un ajutor de 7.700 Lei, suma încasată dela membrii acestei organizații.

G. I. Mihăescu, Zilele și nopțile unui student intirziat	90.—
" Rusoaică Premiata	75.—
Horia Furtuna, Iubita din Paris	90.—
Gh. Dumitrescu, Răspântia lui Metistofele	60.—
Ioan Timiș, Transiberiana	40.—
I. Brucăr, Cadențe Filosofice	60.—
Cezar Petrescu, Aurul Negru	90.—
" Apostol	70.—
Teodor Rășcanu, Ileana Lupului	75.—
Henri Ardel, Singură	55.—
S. Drăgușanu, Intr'o Gară mică	50.—
P. Zarifopol, Pentru Arta Literară	60.—
Z. Stancu, Antologia Poeților Tineri	60.—
Ioan, Toutu, Geografia Sentimentală	60.—
Z. Sandu, Siluete Filosofice	80.—
D. Stănoiu, Parada Norocului	80.—

Clarnet, Cuvinte despre Jean Jaurés	25.—
G. Călinescu, Opera lui M. Eminescu vol. I.	60.—
Miral, A fost Ametitor	70.—
J. Wassermann, Etzel Andergast vol. I. II.	120.—
Al. Bilciurescu, Fecioare la Licitație	55.—
D. H. Lawrence, Armasarul Doamnei Lou	60.—
Gheorghian, A două viața lui Șerban Varu	60.—
M. Eliade, Lumina ce se stinge	90.—
" India	60.—
V. Margueritte, Camaradele	50.—
D. D. Roșca, Existența Tragică	60.—
W. Bemador, Ghetto veac XX.	60.—
A. Daudet, Sapho	60.—
Sergiu Dan, Arsenic	60.—
J. Romanet, 17 Roman	50.—
P. Istrati, Casa Thüringer	60.—
P. Sadoveanu, Mormolocul	58.—

CĂRȚI LITERARE CU PREȚURI REDUSE.

Popescu Telegea, Cervantes	cartonat	18.—
Teodorescu, Braniște, Gambetta	"	12.—
N. Davidescu, Ernest Renan	"	24.—
Onicescu, Galilei	e	12.—
Zeletin, Burghezia Română	"	48.—
Emil Durchein, Sociologia	"	48.—
Giovana Papini, Un Om Sfârșit	"	54.—
V. Pârvan, Memoriale	"	60.—
A. Hoffmann, Povestiri	"	42.—
Bassarabescu, Moș Stan	"	30.—
Kogălniceanu, Scrieri alese	"	24.—
O. Goga, Poezii	"	90.—
Benjamin Constant, Adolf	"	30.—
Lia Hârsu, Din țara pieilor roșii	"	30.—
Zamfirescu, O muză	"	36.—
Poenaru, Gheorghe Lazăr	"	12.—
Alexandri, Pasteluri	"	12.—
Slavici, Amintiri	"	36.—
Fromentin, Dominique	"	42.—
Shakespeare, Negustorul din Venetia	"	30.—
A. France, Birtul la Reg. Pedauque	"	36.—
Holberg, Trei comedii	"	30.—
Massaryk, Idealurile umanității despre bolșevism	"	24.—
C. Gane, Prin viroage și coclauri	"	30.—
O. Wilde, Prințul fericit	"	36.—
Delavrancea, A doua conștiință	"	30.—
" Paraziții	"	36.—
Zarifopol, Vedenii	"	45.—
Gala Galaction, Caligraful Tertiu	"	54.—
Longinescu, Cronici științifice	"	24.—
Thomson, Făpturi alese	"	30.—
Oprescu, Arta țărăneasca la români	"	72.—
Delavrancea, Sultanică	"	36.—
Shakespeare, Macbeth	"	24.—
Rosetti, Prin pravoslavnică Rusie	"	30.—
Drouhet, Vasile Alexandri și scriitorii francezi	"	48.—

Lesage, Diavolul schiop	cartonat	48.—
C. Negruzzi, Nuvelle	"	12.—
" Negru pe alb	"	12.—
Immanuel Kant, Prolegomene	"	48.—
I. Agârbiceanu, Dnuă iubiri	"	42.—
A. Daudet, Scrisocri din moara mea	"	36.—
Vălsan, Povestea unei tineretii	"	48.—
Russo, Cântarea României	"	12.—
Româin Rolland, Colas Breugnon	"	48.—
Bonsels, Albina Maya	"	36.—
Rebreanu, Trei nuvele	"	42.—
Popescu, Basme sârbești	"	30.—
L. Tolstoi, Ana Kareniina	broșat	100.—
" Invierea	"	60.—
" Doi Husari	"	40.—
" Sonata Kreutzer	"	40.—
" In ce constă credința mea	"	30.—
Joseph Delmont, Evrei în lanțuri	"	60.—
Ernest Glaeser, Contingentul 1924	"	60.—
Griselini, Istoria Banatului Timișan	"	125.—
M. Benderli, Podoabe sufletești	"	15.—
M. Cruceanu, Povestiri pt. Tine	"	10.—
I. Adam, Sibaris	"	30.—
E. Aderca, D-șoara dia Str. Neptun	"	12.—
" Personalitatea	"	10.—
Bassarabescu, Un om in toate firea	"	30.—
Benoit P. Fântâna lui Jacob	"	25.—
M. Beza, O Viață	"	10.—
Bilciurescu V., Fiorii Primei Iubiri	"	20.—
Casvan-Pas, Carnevalul Vieți	"	30.—
" Măriuca	"	10.—
R. Cosmin, Așa e Viață	"	20.—
V. Demetrius, Pentru părerea lumii	"	15.—
Hervieu, Alpul Omucie	"	10.—
Macdonald, Socialismul și Societatea	"	20.—
Pora, Nași Minciună	"	10.—
R. Rosetti, Din toate	"	30.—
" Hai-Hui	"	20.—

**Cumpărați Cărțile Școlare, Recvisitele și Caete la
Librăria Frații Moravetz S. A.**

FRAȚII MORAVETZ S.A.

Cel mai bine asortat magazin de muzică din țară.

Dacă Vă trebuie orice notă muzicală pentru orice instrument, FRAȚII MORAVETZ S. A., Timișoara o livrează cu prețul cel mai ieftin și în mod cel mai prompt. :-

Cel mai bun material de învățământ pentru vioară și pian.

Hohmann-Costin. Școala de vioară I, II, III, IV.

Klenck, Metoda de vioară I, II, III, IV, V, VI, VII.

Porumbescu. Balade pt. pian

" Craiu nou "

" Balade, pt. vioara și pian

" Craiu nou " "

Șlagărele românești cele mai noi și cele mai frumoase.

Pentru Pian și voce sau pentru vioară. (Pentru orchestră nu se află)

Semne:

T-tango F-fox B-blues S-slowfox
E-vals englez V-vals

Ach! Virginia S
Ai să iubești odată și tu T
Armenita T
Așa i inima T
Când primăvara în florea T
Cânta pe inserat un trecător T
Carioca din Cubana F-Rumba
Cât e de frumos să iubești S
Câte lacrimi am vărsat T
Cel din urma tango
Dac' ai ști E
De dorul tăii T
De m'ai iubi și tu T
Dormi somn ușor dragă Baby S
Dulce ești T
Ei da... T
E o noapte frumoasă T
Eu nu știu să mint T
Fără tine T
Fiindcă eu seamăn cu mămica F
Frumoase mâini V
Inimă uită T
In ochii tăi fermecători T
Iubește mă așa cum sunt T
Iubirea-i doar o glumă S
Iubirea noastră a fost poveste T
Iubirea ta e un vis T
La ora 7 in Cișmigiu F
Mica T
Micuță Yvonne T
Minciuni de amor T
Nana T
Nopti de vis V
Nostalgie T
Nu vă jucați Doamne T
Ochii tăi m'au vrăjit T
O vorbă de mi-ai spune T
Pentru o femeie T
Pentru tine am făcut nebunii T
Pentru tine am plâns T
Pe o mică bancă într'un pom F
Pe urmele pașilor tăi T

Prea târziu T
Primăvară T
Te iubesc numai pe tine F
Trurli trurli T
Tu nu ști ce e dorul T
Un cântec de dor din Hawaii, Hawaiian Vals
Valsul e cântecul iubirii V
Fernic; Vin, vin T
Vis de fată F
Visez un mic rendez-vous T
Vreau să beau F

Mărgăritarele literaturii române de coruri.

Dragoi V. Sabin; Colecția de coruri mixte I, II, III.

Sequens A.: Op. 9. Liturgia Sf. Ioan gură de aur. Coruri mixte
— Op. 10. Ingerul a strigat. Cor. mixte
— Op. 11. Liturg. Sf. Ioan gură de aur. Cor. mixte

Vidu I.: Osana Ńie Rege. Cor. mixte
Dragoi V. Sabin; Liturgia Sf. Ioan gură de aur. Cor. bərb.

— Colecție pentru coruri bərb. I., II., III.

Mezin A.: Marșul Chemariștilor BănăŃeni, cor. bərb.

Sequens A.: Cântări funebrele, cor. b. — Op. 12. Liturg. Sf. Ioan gură de aur. Cor. bərb.

— Frumoasă copiliță. Cor. bərb.
Beresovsghi N.: Imnele Vecerniei Utreniei, pt. cor. mixt, pt. cor. bərb. și pt. 3 voci egale

Lugojan A.: Liturgia Sf. Ioan gură de aur. pt. cor. bərb. G-dur (30 file)

— Irmoase și pricezne și alte cântări

— Cele opt glasuri de vecernie

— Cele opt glasuri la utrenie

— La Sărbătorile Maicei Domnului

— Ecteniile cu răspunsuri la Liturghie

— La Muntele Sinaului. Concert religios pt. cor. mixte

Jora G.: Trei coruri mixte, Marșul, Slutul. Toaca

Imnul Regal Român. 2-3 voci egale, cor. mixt bərb.

Dragoi: Pohod na Sybir. cor. bərb.

— BănăŃeana, cor, bərb.

— Imnul unirii, cor. mixt

— Doina, cor. mixt

Repertoriul muzical al Banatului pt. cor. mixte, bərb. și fanfare

Dragoi V. S. Alte coruri mixte.

1. Laie Chioru

2. Cucule pașare grasă.

3. Măi Ciobane

Velceanu, Hai mândro la joc, cor. bərb.
— Seara pe la noi, cor. bərb.

Concordia, Imnul funebru, cor. bərb.
Firu: Prohodul Domnului și Mântuirii
nostru Isus Hristos, cor mixt
Șumski P.: Calul dracului, cor. mixt
Dr. Petrascu V.: Căntece religioase
— Bine ești. Incurjurăți. Luminiează,
Cor. bərb.
— Al Domnului este. Cor. bərb.
— Lăudați. Axionul. Cor. bərb.
— Pe stăpânul. Impăratul Vrednic este.
Cor. bərb.
— Cântări la mormântul Mantuitorului
și Invierea Ta. Cor. bərb.

Dragoi V. Sabin: 3 coruri mixte.
BănăŃeana. Trandafir de pe răzoare,
Idilă Bihoreană.

Pop I. Octavian: Colecția de doine și
colinzi cor. mixt, solo de sopran-
bariton etc.

Filaret Barbu: Lugojana nouă. Cor. m.
— Zece coruri mixte

Vidu: Coruri mixte și bərb.

— Hristos a înviat. Cor. pentru 7 voci
mixte

— 10 coruri bərb.

Cucu: Haz de necaz. Cor. mixt
Șumski: Liturgia. Cor, bərb.

Velceanu: 22 Doine și căntece din
Banat. Cor. de bərb. și cor. mixt

Serbescu: Imnul Invățătorimi.
Cor. de bərb. și cor. mixte

Muzicescu Gavril: Imnele Sf. Lit. Cor.
mixt și pian.

Chirescu: Trei căntece de stea din
Dobrogea. Steaua sus răsare. In Bet-
leem. Nunta din Cana Galileii. Part.
pt. cor. mixt

— Tenor, Bas, Sopran, Alt,

Kiriac: Căntece și coruri scolare

Mureșianu: Colecț. de Cânt. corale

Popovici I.: Carte de căntece I. in 1,
2 și 3 voci egale

Pop I. Octavian: Măi Ioane măi, cor. m.

Dragoi V. S.: Liturgia Sf. Ion
Crisostomul după melodiile vechi
notate de Nicolae Ștefu. Cor. b.

Pop I. Octavian:
— Ciopistracul, cor. mixt

— La Ilie lui Matei, cor. mixt

Dr. Petrascu: Răspunsuri corale la Te
Deum. Cor. bərb.

— Sfințirea apei mici, cor. bərb.

Bărbulescu E.: Colinde populare-
Cor. mixt

Bohociu I.: 3 Cântata. Cor. mixt

Givulescu C.: Trei liturghii și un
studiu despre problema specifi-
cului românesc in cântarea bise-
ricească.

Dragoi S.: 303 colinde cu text și me-
lodie

Judecătoriile comunale.

Colegul I. N. G. Oancea din Sângiorz-Băi, jud. Năsăud ne trimite un proces verbal al Consiliului comunal respectiv, pe care-l publicăm, în parte dat fiind importanța chestiunii dezbătute:

Asupra chestiunii dela punctul 7 de pe convocator. Judecătoriile comunale, reînființarea lor. Dl. Primar face cunoscut consiliului comunal, că din partea Min. de Justiție s au întocmit fel și fel de proiecte de legi, prin cari se tinde la unificarea diferitelor coduri existente azi pe întreg cuprinsul țării. Intre aceste proiecte este și acela al modificării codului de procedură civilă, care, probabil, că în sesiunea din toamna anului curent va fi supus votului Parlamentului.

În cadrul acestui cod atât de important pt. populațiunea dela țară, s'ar putea reînființa judecătoriile comunale, cari au funcționat în Ardeal și Banat-până la reorganizarea judecătoriei, prin promulgarea legii org. jud. Aceste judecătorii rurale au funcționat spre cea mai mare mulțumire a populației și a conducătorilor lor, desconggestionând Judecătoriile de ocoale prin judecarea multiplelor pricini mici sătești, de ordin mai mult parțial, decât general.

Aceste judecătorii rurale înființate pe baza codului de procedură civilă al Transilvaniei, au adus reale foloase comunelor, punând justiția la îndemâna impricinaților, la ei acasă, scutindu-i de interminabilele deplasări la distanțe de 20—35 Km. pentru o cauză a cărei valoare nu depășește suma de 50 Lei de cele mai multe ori.

Gratuitatea procedurii, apropierea imediată și rapiditatea cu care se judecau aceste pricini inerente unei bune conduceri a colectivității, aduceau aplicarea sancțiunilor imediate, a căror eficacitate este mult mai utilă, fie această sancțiune mult mai ușoară, decât cea aplicată de judecătorie, pe lângă o procedură greoaie și târăgănată.

Pentru a veni în ajutorul populațiunii dela sate, cere, ca Consiliul comunei în virtutea drepturilor care i le conferă legea pt. O. A. L. să ceară Min. de Justiție reînființarea Judecătoriilor comunale, în cadrul codului de procedură civilă, dându-se dreptul de a judeca pricinile mici sătești, a căror valoare nu trece de 500 Lei inclusiv, cu drept de apel la Judecătoria de ocol respectivă, precum și contravențiunile de poliție campestră, daune aduse țărinelor, viilor, fructelor, recoltelor, apoi curățirea șanțurilor, Jrumurilor canale de irigațiuni, iazuri, gârle, copaci, gar-

duri, șanțuri sau alte îngrădiri și, în fine, contravențiunile de simplă poliție de orice natură din orice lege sau regulament.

Consiliul comunal, având în vedere cele expuse mai sus de dl. Primar, având în vedere că populațiunea dela sate a suferit mari neajunsuri în urma desființării acestor judecătorii comunale, având în vedere imperioasa necesitate de apărare a intereselor justițiabililor din comună, în baza art. 104 punctul 23—24 din L. O. A. L. cu unanimitate de voturi hotărâște:

Art. I. Se cere de noi reînființarea judecătoriei comunale, cu atribuțiunile propuse de dl. Primar.

Art. II. Incredințează pe dl. Primar al comunii, ca să comunice prezenta hotărâre Dlui Min. de Justiție, prin Dl. Prefect la Jud. Năsăud, spre a și-o în—suși și a face propunerea necesară reînființării judecătoriei rurale comunale, cu ocaziunea prezentării codului de procedură civilă modificat.

Art. III. Roagă pe Dl. Prefect al județului, să binevoiască a dispune înaintarea prezentei hotărâri Dlui Ministru de Justiție, care e rugat a ne susține cererea noastră dreaptă.

Prezidiul Asociației Notarilor comunali din România.

Dos. Nr. 7/934. A. N. C.

Comunicat Prezidial Nr. 8/934.

Prezidiului aducându-i-se la cunoștință din mai multe județe că s'a început o campanie de transferări de notari, s'a intervenit direct la Domnul Ministru Iuca pentru sistarea acestor transferări, rugându-l a dispune anularea lor.

Asemenea s'a intervenit, ca în locurile vacante, să fie numiți candidații de notar diplomați, precum și în direcția aceea, că notarii licențiați în drept numiți înainte de a se lua măsuri de plasarea licențiaților în posturile de notar, să nu mai fie obligați a cere cursurile de perfecționare.

Prezidiul roagă pe toți Domnii președinți de județe a semnala toate neajusurile pentru a se lua măsuri de îndreptare.

Jibou, la 8 August 1934.

A. Comșia (ss) Președinte.

Prezidiul Asociației Notarilor Comunali din România.

Dos. No. 7/934.

A. N. C.

Circulara No. 7.

Tuturor D-lor Președinți de județe,

În legătură cu Circulara mea din 20 Iunie a. c. No. 6 am onoare a vă aduce la cunoștință că Statutele votate în adunarea noastră din 22 Mai a. c. în București, au fost aprobate de Tribunalul Ilfov, Secția I. Civ. la 6 Iulie a. c. sub No. 3709/934, admitându-se înscrierea Asociației ca persoană juridică, cu sediul în București, deci pe viitor organizația noastră nu va mai purta numirea de „Uniunea Generală a Notarilor comunali din România“, ci se va numi „Asociația Notarilor Comunali din România“, iar organul său oficial este și mai departe revista „Administrația Română“, care apare în Periam, jud. Timiș-Torontal sub îngrijirea D-lui Isac E. Isacu notar, în Periam, unde se vor adresa toate chestiile ce privesc redacția.

Aducându-vă acestea la cunoștință, vă comunic, totodată că, noile Statute se publică în textul numărului prezent al Revistei și vă rog a-le studia și a purcede la reorganizarea „Asociației“ pe județe în conformitate cu noile statute și cu cel puțin 15 zile înainte a mă aviza despre ținerea adunărilor generale, ca, după posibilitate, să pot participa și eu, sau pentru a trimite un delegat al Consiliului de Administrație.

Jibou, județul Sălaj, la 14 Iulie 1934.

Președintele, Alex. Comșia.

Prezidiul Asociației Notarilor Comunali din România.

Dos. No. 9/934.

A. N. C.

A P E L !

Către toți Domnii Notari din Vechiul Regat, Bucovina și Basarabia.

Domnilor Colegi,

Vă este cunoscut că pentru apărarea intereselor noastre profesionale, noi notarii comunali am fost constituiți în o Uniune, care purta numele de „Uniunea generală a notarilor comunali din România“.

Cum intrarea în Uniune era foarte greoaie, fiindcă să recerească ca fiecare județ să fie constituit în Reuniune, cu Statute aparte, să fie înscris persoană juridică, ceiace era costisitor, conducerea Uniunii a aflat cu cale a se transforma din Uniune în Asociație cu un singur Statut pe întreaga Țară.

Aceste Statute s'au votat și acceptat în adunarea generală a Notarilor comunali din Țară, ținută la București, în 22 Mai a. c. și a luat ființă „Asociația notarilor comunali din România“.

În aceasta „Asociație“ pot intra fără nici o greutate toți notarii comunali din Țară, singura formalitate e, să se constituie pe județe în adunări generale și să-și aleagă conducerea în conformitate cu Statutele, cari se vor publica în organul oficial al Asociației „Administrația Română“, care apare în Periam, județul Timiș-Torontal, sub conducerea D-lui Isac E. Isac, notar în Periam.

Pentru a putea pași la organizarea tuturor județelor din Țară, fac apel la toți notarii din județele neorganizate să binevoiască a-se întruni în o consfătuire, a alege din sânul lor 2-3 colegi, cari în legătură cu prefectura județului să compună un tablou al tuturor notarilor din județ, pe care să-l trimită mie în 2 exemplare, ca pe baza aceluia să pot fixa o zi pentru adunarea generală de constituire a tuturor notarilor pe județe.

Tabloul să cuprindă Nrul cursiv, Numele și localitatea unde funcționează, acolo unde locurile sunt vacante în locul numelui se va scrie „Vacant“, însă localitatea se va scrie în ori ce caz, pentru ca să putem ști câte locuri de notar avem.

Constituirile doresc a-le face în o regiune în mai multe județe, în câteva zile consecutive deplăsându-ne 2-3 membrii dela conducerea Centrală, iar după un anumit interval vom continua în altă parte sau vom delega pe președintele din un județ apropiat, căci a merge personal în fiecare loc, e imposibil, având și alte îndatoriri oficioase.

Mai înainte de a compune itinerarul constituirilor, trebuie să știu ce notari sunt în fiecare județ, de aceea am neapărat lipsă de Tablouri.

Rog deci pe fiecare notar cu trăgere de inimă pentru cauzele noastre să binevoiască a lua contact cu câțiva colegi din județ, a-mi trimite tabloul cerut, cu posibilă urgență.

Jibou, județul Sălaj, la 14 Iulie 1934.

Președintele, Alexandru Comșia.

In urma avizului favorabil al Ministerului de Interne și al Muncii, Statutul publicat mai jos a fost înregistrat sub No. 3709/934, Tribunalul Ilfov Secția I. Civilă, în ședința publică ținută la 6 Iulie 1934, Asociațiunea Notarilor Comunali din România, fiind recunoscută Persoană Juridică.

STATUTUL

ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA.

Capitolul I.

Numele, sediul, scopul și durata.

Art. 1. „Uniunea Generală a Notarilor Comunali din România”, înființată încă la 29 Martie 1921, sub denumirea de „Reuniunea Regională a Notarilor Comunali și Cercuali din Transilvania, Banat și părțile ungurene alipite”, autorizată cu deciziunea Ministerului Internelor Directoratul General Cluj Nr. 5623 din 1 Aprilie 1921, recunoscută persoană juridică de drept privat prin deciziunea Tribunalului Cluj Nr. 2632 din Iulie 1924 și care a funcționat neîntrerupt până în prezent pe baza statutelor ei modificate — va funcționa pe viitor sub numele de „Asociația Notarilor Comunali din România”, în conformitate cu dispozițiunile prezentului statut.

Art. 2. Sediul asociației va fi în București, Sigiliul asociației va avea inscripția „Asociația Notarilor Comunali din România”.

Art. 3. Scopurile Asociației sunt:

a) a strânge legăturile de solidaritate și colegialitate dintre notarii comunali, pentru a studia, susține și apăra drepturile lor profesionale în limitele legilor țării, dând tot sprijinul pentru ridicarea morală și îmbunătățirea situației materiale a notarilor și altor funcționari comunali rurali

b) a sprijini orice fel de manifestațiune intelectuală și culturală a funcționarilor publici și în genere a stării, susține și realiza printr'o acțiune comună orice îmbunătățire reclamată de interesele materiale și morale ale membrilor ei, a colabora cu alte organizațiuni profesionale în vederea armonizării activității sociale și pentru apărarea intereselor supreme de Stat.

c) a studia problemele administrative și chestiunile ce privesc organizarea și funcționarea administrațiunii locale, avizând asupra neajunsurilor și lacunelor ce se vor ivi la executarea diferitelor legi și regulamente;

d) înființarea de instituțiuni economice, îmbrățișând orice activitate legală considerată că ar putea contribui la buna stare materială a membrilor;

e) creiarea de instituțiuni cu caracter filantropic pentru a veni în ajutorul membrilor și familiilor în caz boală, nașteri, moarte și infirmități, la mărițișul fetelor sau lipsa eventuală de mijloace de viațuire provenite din pierderea funcțiunii etc. a acorda pensuni membrilor săi și urmașilor lor și a face pentru membri și familiile lor asigurări în condițiuni avantajoase în ramura vieții, înzestrările, rentelor și orice altă ramură fie direct, fie printr'o societate de asigurare sau reasigurare, a înlesni educațiunea și instrucțiunea copiilor membrilor și altor copii săraci din comunele rurale.

f) a acorda orice ajutoare în limita sumelor de cari asociația va dispune, a ajutora opera de interes general moral și material, național etc. ca burse, premii pentru lucrări de specialitate administrativă.

Art. 4. Durata asociației este nelimitată.

Capitolul II.

Membrii Asociației.

Art. 5. — Membrii asociației sunt: fondatori, activi, ajutători și onorifici;

a) membrii fondatori sunt notarii și toți acei funcționari publici, cari au pus bazele „Reuniunii Regionale a Notarilor Comunali și cercuali din Transilvania, Banat și părțile ungurene alipite” cu sediul în Cluj și acei cari au întemeiat „Asociația Generală a Notarilor Comunali din România” cu sediul în Joseni — Buzău, precum și toți notarii subnotarii și alți funcționari publici, cari au luat parte la întrunirea Uniunii Generale a Notarilor Comunali din România, ținută la 9 Ianuarie 1928 în orașul Arad, când s'a ratificat fuziunea Asociațiilor surori.

Pot fi membri fondatori persoane fizice și morale instituții, societăți, asociații și organizațiuni profesionale cari fac o donațiune Asociației de cel puțin 10.000 Lei care, acceptată de consiliul de administrație, va fi vărsată dintr'odată la caseria Asociației sau în rate anuale de cel puțin 1000 Lei plătibile cel mult în rate anual de cel puțin 10 ani potrivit obligamentului luat asupra sa de către donatorul respectiv.

Membrii fondatori au drept de vot consultativ în adunările generale.

b) Membrii activi ai Asociației sunt toți notarii și subnotarii comunali activi din țară.

Notarii și subnotarii comunali eșiți la pensie, funcționarii comunelor rurale și alți funcționari publici activi sau pensionari, pot fi deasemenea membrii Asociației. Ei vor trebui însă să ceară înscrierea lor prin declarațiuni individuale. Asupra admiterei lor va hotărâ consiliul de administrație.

Membrii activi se vor supune tuturor obligațiilor ce izvoresc din prezentul statut. Ei vor fi obligați să plătească taxa de înscriere odată pentru totdeauna precum și taxele și cotizațiile anuale și extraordinare fixate de adunarea generală.

Membrii activi își exercită dreptul de vot potrivit prevederilor art. 34 din statutul de față, ei pot a alege și a fi aleși membri în consiliul de administrație, comisiunea de cenzori etc.

c) Membru ajutător poate fi oricare persoană fizică sau morală, instituție, asociație societate, etc. care cere înscrierea sa prin declarațiunea individuală și este admisă de consiliul de administrație, varșă la caseria Asociației odată pentru totdeauna cel puțin Lei 1000 se obligă a plăti o sumă de cel puțin 100 Lei pe an, timp de 10 ani consecutivi. Dacă la expirarea termenului de 10 ani, ei nu vor denunța angajamentul cu cel puțin 3 luni mai înainte, aceasta va rămâne în rigoare, pe un nou period de 10 ani.

Membrii ajutători au drept de vot consultativ în adunările generale.

d) Membrii onorifici pot fi proclamate de adunarea generală a Asociației, la propunerea consiliului de administrație persoanele cari au contribuit prin munca și ajutorul lor la ridicarea prestigiului moral și material al Corpului de notari, precum și la prosperarea asociației. Ei pot participa la adunările generale cu vot consultativ.

Art. 6. — Membrii asociației pot lua parte la discuțiunile adunării generale, face interpretări și propuneri, ei sunt însă datori:

a) a contribui prin munca lor și cu toate mijloacele disponibile la îndeplinirea scopurilor Asociației, aducând la bun sfârșit delegațiile date pentru aceasta și a evita în activitatea lor acte, atitudini și manifestări vădit contrarii scopului Asociației.

b) a se supune hotărârilor luate de organele de conducere ale Asociației;

c) a se ajuta între dânsii, atât în serviciu cât și în societate evitând orice acte, atitudini și manifestări dușmănoase între dânsii;

Membrii fondatori sunt în drept a alege la un an după vărsarea întregii sume donate Asociației, câte un orfan copil sau văduvă de notar sau subnotar de fiecare 10.000 Lei din donațiunea făcută pentru a i se acorda de consiliul de administrație dobânzile anuale ale capitalului vărsat.

Membrii activi ai asociației precum și familiile lor (părinți, soție și copii) vor beneficia de toate așezămintele, instituțiile și organizațiile asociației în condițiunile ce se vor stabili prin regulamente, cu condițiunea să fie la curent cu plata taxelor, cotizațiilor.

Regulamente speciale vor determina normele de beneficii gratuite sau cu plată.

Art. 7. — Calitatea de membru al Asociației se pierde:

a) prin moarte,

b) prin desființarea persoanelor juridice membri fondatori sau ajutători

c) prin renunțare, însă numai pentru membrii fondatori, ajutători, onorifici și membri activi cari nu mai sunt funcționari publici.

d) prin excludere.

Art. 8. — se exclud din asociație:

a) membrii cari s'ar fi dovedit că au fi fraudat Asociația,

b) cei cari prin acte scrise publicațiuni și fapte dovdite ar căuta să lovească în demnitatea și interesele ei.

c) cei condamnați pentru fapte penale, decurgând din exercițiul funcțiunii lor, cri pentru crime sau delictes infamante,

d) cei cari nu se supun hotărârilor luate de organele de conducere,

pot fi excluși cei cari timp de 6 (șase) luni consecutiv nu-și achită taxele și cotizațiile.

Excluderea se poate pronunța de consiliul de administrație și se va aproba de adunarea generală.

Membrul retras sau exclus pierde toate drepturile conferite de Statut neputând pretinde decât restituirea depunerilor permanente și temporare vărsate la Instituțiunile economice ale Asociațiunei.

Capitolul III.

Conducerea, administrarea, supravegherea și Secțiunea I. Consiliul de Administrație.

Art. 9. — Asociația notarilor din România precum și toate așezămintele instituțiile sau serviciile ei vor fi conduse de către un consiliu de administrație, care se compune din 11 membri aleși de adunarea generală. Ei nu pot fi rude între sine nici ea membri comisiunei de cenzori ai Asociației, până la al patrulea grad inclusiv.

Consiliul de administrație se constituie pe câte o perioadă de 8 ani. După expirarea termenului, membrii pot fi realeși. Consilierii trebuie să fie membri ai Asociației. Dacă în consiliul de administrație se ivesc vacanțe, din diferite cauze, consilierii rămași în funcțiune împreună cu cenzorii desemneză cu majoritatea voturilor membrilor prezenți membrii cari să inlocuiască în mod provizoriu pe cei eșiți din consiliul până la prima întrunire a adunării generale.

Art. 10. — Consiliul de administrație alege din sânul său, cu vot secret un președinte și 2 vice — președinți.

Membrii din consiliul de administrație vor primi pentru acoperirea spezelor de transport la ședințe un jeton de prezență al cărei evantum se va stabili prin bugetul anual.

Art. 11. — Consiliul de administrație se întrunește convocat de președintele său ori de câte ori este nevoie, însă după cererea motivată a cenzorilor este obligat a se întruni.

Ședințele Consiliului se țin cu majoritatea absolută a membrilor și sunt prezidate de președintele sau inlocuitorul său.

Hotărârile valabile se iau cu majoritatea de voturi.

În caz de paritate votul președintelui va fi socotit. Ele se constată prin procese-verbale, ce vor fi semnate de președinte și de toți consilierii de față și apoi trecute într'un registru special.

Pentru votarea bugetului și regulamentelor se cere o majoritate de 2/3 din numărul membrilor cari compun consiliul de administrație.

Art. 12. — Consiliul de administrație administrează fondurile, avutul și interesele asociației, conform dispozițiilor prezentului statut, a regulamentelor speciale ale așezămintelor și instituțiilor înființate și întreținute de Asociație votează bugetele anuale, execută toate îndatoririle statutare și regulamentele și gestionează, dând socoteli în fiecare an adunării generale ordinare, care examinează și dă descărcarea după ce i s'a supus în prealabil raportul cenzorilor.

Consiliul de administrație are capacitatea legală și mandat expres de a cumăpăra, vinde, schimba bunuri mobile și imobile de orice natură, de a contracta împrumuturi pentru procurarea fondurilor necesare, dând garanții simple sau ipotecare asupra imobilelor Asociației, de a primi legate donațiuni etc. Consiliul de administrație stabilește chestiunile de înscris în convocări precum și ordinea discuțiilor în adunările generale respective.

Consiliul de administrație este răspunzător de administrațiunea sa.

Art. 13. — Consiliul de administrație imediat după constituirea sa va înființa pentru realizarea scopurilor Asociației cel puțin următoarele 3 secțiuni, compuse din câte 3 membri delegați din sânul său și anume:

- a) secțiunea administrativă,
- b) secțiunea socială culturală.
- c) secțiunea economică financiară.

La ședințele secțiunilor, pentru chestiuni speciale cu vot consultativ se pot invita și persoane streine, membri ai Asociației, numite de Consiliu.

Secțiunea II.

Comitetul de direcție.

Art. 14. — Comitetul de direcție se compune din președintele și vicepreședinții Asociației, un membru din consiliu de administrație ales prin vot secret și din secretarul general, ultimul având numai vot consultativ.

Comitetul se întrunește după trebuință și rezolvă toate chestiunile ce cad în competența sa. El ia hotărâri cu semnătura a cel puțin 3 membri și avizează la toate actele ce sunt de îndeplinit. Atribuțiunile Comitetului se vor fixa de Consiliul de administrație.

Secțiunea III.

Comisiunea de cenzori.

Art. 15. — Supravegherea și controlul asociației se face de către Comisiunea de cenzori, compusă din 3 membri activi și 3 supleanți aleși dintre Asociați de adunarea generală pe timp de un an. Ei pot fi realeși.

Art. 16. — Atribuțiunile cenzorilor sunt:

a) să examineze oricând și obligatoriu odată pe trimestru toate operațiunile asociației ale așezămintelor și instituțiilor ei, aducând la cunoștință consiliului neregulele constatate.

Rapoartele cenzorilor pot fi comune sau individuale.

b) La finele anului cenzorii să facă un raport în comisiune către adunarea generală asupra rezultatului controlului ce l-au făcut, arătând dacă Con-

siliul de administrație trebuie sau nu descărcat de gestiunea sa și propunând îmbunătățirile ce ar crede necesare.

c) să ceară convocarea adunării generale și a consiliului de administrație în cazurile prevăzute în statutele de față.

Secțiunea IV.

Președintele.

Art. 17. — Președintele consiliului de administrație este în același timp și președintele Asociației, el are în special următoarele atribuțiuni:

a) reprezintă asociația și toate așezămintele și instituțiile ei în fața autorităților administrative și judecătorești și față de terțe persoane.

b) convoacă și prezidează adunările generale, ședințele consiliului de administrație, conduce debaterile și are poliția în timpul ședințelor și deliberărilor.

c) semnează corespondența și toate celelalte acte împreună cu secretarul general.

d) liberează ordonanțele de plată.

e) supraveghează și controlează toate operațiunile asociației ale așezămintelor și instituțiilor ei, casa, contabilitatea, arhiva în genere toate lucrările personalului.

f) îndeplinește orice alte atribuțiuni ce i se vor da prin hotărârile adunării generale ori ale consiliului de administrație al asociației.

Orice act semnat de președinte sau locțiitorul său și secretarul general angajează valabil asociația față de terțe persoane.

Când lipsește președintele, atribuțiunile sale sunt exercitate din unul din cei doi vicepreședinți anume desemnați iar când lipsesc aceștia din urmă, de către cel mai în vârstă consilier.

Consiliul de administrație al asociației va fixa președintelui speze de reprezentare.

Secțiunea V.

Biroul Central.

Art. 18. — Lucrările asociației vor fi conduse de un birou central format din un secretar general, redactorul organului de publicitate al asociației, un casier, un secretar contabil și din alți funcționari pe măsura trebuințelor.

Art. 19. — Secretarul general, ia parte la ședințele consiliului de administrație și comitetului de direcție, având vot consultativ, redactează și contrasemnează hotărârile acestuia, contrasemnează toate actele și întreaga corespondență a Asociației și supraveghează cancelaria.

În caz de absență el este înlocuit în funcțiunile sale de secretarul — contabil și poate delega parte din atribuțiunile sale altor funcționari.

Art. 20. — Secretarul general și ceilalți funcționari ai asociației se numesc și revoacă de consiliul de administrație, care stabilește condițiile de angajare, precum și garanția de gestiune ce sunt obligați contabilii și casierii asociației a depune.

Art. 21. — Atât secretarul general cât și ceilalți funcționari ai Asociației fiind considerați de funcționari particulari li se vor aplica dispozițiile speciale prevăzute în legea asupra contractelor de muncă. Atât secretarul general cât și toți funcționarii Asociației vor beneficia de toate așezămintele insti-

tuțiile și organizațiile Asociației în aceleași condiții ca și membrii asociației.

Retribuțiunile funcționarilor vor fi stipulate în actele de angajare și vor fi prevăzute în bugetul asociației.

Secțiunea VI.

Administrația filialelor.

Art. 22. — În fiecare capitală de județ se vor constitui filiale ale Asociației.

Filialele Asociației, vor fi sub controlul Asociației, notarilor comunali din România, bucurându-se de libertatea operațiunilor de interes local conform regulamentului respectiv.

Art. 23. — Administrarea filialelor se face de către adunarea generală respectivă și consiliul de administrație.

Consiliul de administrație se compune din 5—11 membri aleși de adunarea generală a filialei.

Consiliul de administrație alege din sânul său un președinte, un secretar, și un casier și un vice președinte.

Pentru controlul gestiunii financiare se va alege în fiecare an de către adunarea generală a filialei respective o comisiune de 3 cenzori titulari și 3 cenzori supleanți.

Atribuțiunile adunării generale ale consiliului de administrație și ale comisiei de cenzori sunt aceleași ca și la organizația centrală.

Art. 24. — Veniturile filialelor sunt:

a) taxele și cotizațiile anuale ale membrilor fixate de adunarea generală respectivă.

b) donațiuni, venituri de serbări și loterii, diferite venituri întâmplătoare.

Cheltuelile filialei se fixează prin bugetul anual.

Secțiunea VII.

Adunarea generală.

Art. 25. — Adunarea generală se compune din toți membrii activi și membrii fondatori, ai Asociației.

Membrii fondatori cari sunt persoane juridice, își vor exercita dreptul de vot prin reprezentanții lor autorizați.

Art. 26. — Adunarea generală ordinară va trebui ținută cel mai târziu în al doilea trimestru al anului calendaristic.

În sesiuni extraordinare adunarea generală se poate întruni ori de câte ori e trebuință.

Art. 27. — Convocarea adunării generale se face de către președintele consiliului de administrație sau înlocuitorul său din proprie inițiativă, el este însă obligat să convoace adunarea generală ordinară în termenul prevăzut de art. 25, iar adunările generale extraordinare după hotărârea consiliului de administrație, după cererea motivată a Comisiunii de cenzori sau alor 30 de asociați.

Convocările adunărilor generale cuprinzând ziua, ora și locul unde urmează a se ține adunarea și ordinea de zi lămurită, se vor publica în organul de publicitate al Asociației notarilor comunali, din România, cu cel puțin 15 zile înainte de termenul fixat pentru adunare.

Art. 28. — Adunarea generală este regulat constituită dacă vor fi prezenți cel puțin jumătate plus unul din numărul membrilor în curent cu plata taxelor și cotizațiilor.

În caz când la prima convocare acest număr nu se întrunește adunarea va avea loc în a doua zi putând lua hotărâri valabile cu jumătate plus unul din membrii prezenți.

Art. 29. — Ședințele adunării generale se țin la sediul Asociației. Consiliul de administrație poate însă hotărâ ca ședințele să se țină și în alte localități.

Ședințele adunărilor generale vor fi prezidate de președintele consiliului de administrație, asistat de ambii vicepreședinți, de secretarul general al asociației, 2 secretari de ședință și doi secretari aleși de adunarea generală împreună constituind biroul adunării.

Ședințele adunării generale sunt publice. Ele pot fi însă declarate secrete după cererea președintelui sau a 10 membri, aprobată de adunare.

Art. 30. — Hotărârile adunării se iau cu majoritate absolută a voturilor în afară de cazurile mai jos specificate.

În caz de paritate votul președintelui decide. Când se votează prin scrutin secret, în caz de paritate propunerea se consideră respinsă.

Fiecare membru în curent cu plata taxelor și cotizațiilor poate vota, fie personal, fie prin procură dată unui membru al asociației.

Procurile vor fi vizate de președintele filialei respective. Un membru al Asociației poate avea ori și ce număr de procuri.

Administratorii și funcționarii asociației nu pot lua parte la vot pentru aprobarea bugetelor, bilanțurilor, conturilor de gestiune și pentru rezoluțiunile ce privesc responsabilitatea lor.

Votarea se face prin ridicarea de mâini, în caz de indoială sau după cererea a 20 membri se va face prin apel nominal sau prin scrutin secret, precum se va cere.

În chestiuni de persoane se va proceda la votare prin scrutin secret, afară de cazul când adunarea în unanimitate decide altfel. Alegerea membrilor consiliului de administrație și comisiei de cenzori însă se va face prin buletine secrete. În următoarele cazuri se cere o majoritate mai mare decât majoritatea absolută a voturilor și anume:

a) excluderea asociațiilor nu se va putea aproba decât cu o majoritate de 2/3 din numărul membrilor prezenți.

b) înstrăinarea vre-unei părți din patrimoniul Asociației nu se poate face decât cu aprobarea a 2/3 din numărul membrilor.

c) contractarea unui împrumut pentru realizarea scopurilor asociației mai mare decât Lei 1,000.000 nu se va putea înfăptui decât cu aprobarea a 2/3 din numărul membrilor prezenți.

d) revocarea sau darea în judecată a consiliului de administrație și a cenzorilor nu se va putea hotărâ decât cu majoritatea de 2/3 a voturilor.

e) disolvarea Asociației sau modificarea statutelor de față nu se va putea hotărâ decât cu majoritatea de 2/3 din numărul total al adunării generale prezenți și absenți.

Art. 31. — Deciziunile luate de adunarea generală în limitele statutelor și ale legii sunt obligatorii pentru toți asociații, chiar și pentru acei cari nu au luat parte la ședință.

Art. 32. — Atribuțiunile adunării generale sunt:

a) să verifice și aprobe bilanțul contul de gestiune și să cerceteze darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul comisiei cenzorilor, în urma căruia va decide în privința descărcării consiliului de administrație de gestiunea sa.

b) să aprobe bugetul și modificarea lui și să verifice deschiderea de credite extraordinare și suplimentare.

c) să aleagă, realegă și să revoace membrii consiliului de administrație și cenzorii.

d) să aprobe înstrăinarea vre-unei părți din patrimoniul asociației.

e) să aprobe contractarea împrumuturilor mai mari decât 1,000.000 Lei.

f) să hotărască asupra tuturor chestiunilor ce privesc asociația și cari sunt supuse de organele competente, în conformitate cu statutul de față.

Capitolul IV.

Administrarea Finanțelor.

Secțiunea I.

Fondurile Asociației.

Art. 33. — Veniturile asociației se compun din:

a) Taxele de înscriere fixate de adunarea generală de fiecare membru odată pentru totdeauna.

b) taxele anuale fixate de adunarea generală.

c) legate, donațiuni, uzufructe mobiliare sau imobiliare.

d) cotizațiunile temporare ale membrilor fondatori și ajutători.

e) subvențiuni, dela Stat, județ, comună, instituțiuni publice sau private particulare etc.

f) fonduri ce ar rezulta din beneficiile unor legi speciale.

g) veniturile imobilelor și dobânzile capitalurilor

h) veniturile instituțiilor create de Asociație.

i) diverse alte venituri.

Art. 34. — Intreaga gestiune a fondurilor o are consiliul de administrație cu îndatorirea de a depune toate sumele disponibile în numerar la Banca Națională, Cassa de Depuneri, sau Cassa de Credit și Economii ce s'ar înființa de Consiliul de administrație.

Aceste fonduri, precum și imobilele urbane sau rurale ce Asociația va dobândi, vor servi numai pentru aducerea la îndeplinire a scopurilor urmărite de Asociație.

Bunurile mobile și imobile formând patrimoniul asociației vor fi inventariate într'un registru special. Ele trebuie să fie asigurate.

Art. 35. — Taxele de înscriere, cotizațiile și taxele anuale, vărsămintele rambursabile etc. se vor reține lunar prin statele de retribuțiune ale autorității pe lângă care funcționează membrii activi ai Asociației și prin bunurile de pensii dela membrii activi ieșiți la pensie.

Membrii fondatori și ajutători vor plăti cotizațiunile lor la Cassa Asociației.

Secțiunea II.

Bugetul, contul de gestiune și bilanțul.

Art. 36. — Exercițiul financiar al Asociației începe dela 1. Ianuarie și se termină la 31 Decembrie din acelaș an, când se încheie definitiv.

La începutul fiecărui an consiliul de administrație întocmește bugetul veniturilor și cheltuelilor

și îl supune împreună cu raportul cenzorilor, aprobării adunării generale a Asociației.

La finele fiecărui exercițiu, consiliul de administrație va întocmi inventarul de tot activul și pasivul Asociației și contul de gestiune pentru anul expirat.

Art. 37. — Pe baza inventarului și a contului de gestiune Consiliul de administrație va încheia bilanțul operațiunilor în cursul anului și va face propuneri de repartizarea beneficiilor rezultate.

Bilanțul va fi pus la dispozițiunea cenzorilor cu 10 zile mai înainte adunării generale după verificarea lui de către comisiunea de cenzori, bilanțul împreună cu raportul cenzorilor va fi ținut în birourile asociației la dispozițiunea asociațiilor cu 15 zile înainte de ziua adunării.

Convocarea adunării și bilanțul se vor publica cu 15 zile înainte de ziua adunării.

În termen de trei luni după închiderea bilanțului o copie în două exemplare după bilanțul contul de gestiune și bugetul aprobat de adunarea generală se va înainta Ministerului împreună cu o copie certificată pe de procesul verbal al ședinței adunării generale în care s'a aprobat bilanțul și bugetul Asociației.

Capitolul V.

Modificarea statutelor, dizolvarea, lichidarea.

Art. 38. — dispozițiunile statutelor de față se pot modifica de către adunarea generală a organizației centrale în cazul unei necesități motivate, după propunerea consiliului de administrație, din propria-i inițiativă sau după cererea a cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor adunării generale.

Modificarea statutelor se decide de adunarea generală extraordinară convocată cu cel puțin una lună înainte de ziua fixată pentru întrunire. Convocarea va trebui însoțită de un proiect care să arate anume modificările propuse.

La adunarea generală vor trebui să fie prezenți cel puțin 3/4 din numărul membrilor cu drept de vot, iar hotărârea se ia cu cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor cari compun adunarea generală a asociației.

În cazul când după această prima convocare nu se poate întruni numărul membrilor prevăzuți mai sus, sau nu se obține majoritatea cerută în aliniatul precedent pentru a decide, adunarea generală va avea loc după 8 zile, dar în termen de cel mult 15 zile, la ora și locul stabilit în prima convocare și cu aceeaș ordine de zi.

Dacă nici în această adunare nu se întrunește majoritatea prevăzută pentru a lua hotărâri valabile, modificarea statutelor se va considera respinsă.

Art. 39. — Asociația notarilor comunali din România nu poate fi desființată decât dacă ar cere aceasta 2/3 părți din numărul membrilor ei prin cerere adresată consiliului de administrație al asociației care este obligat a aduce aceasta la cunoștința tuturor membrilor cu cel puțin o lună înainte de adunarea generală convocată anume pentru a se pronunța asupra desființării asociației.

Adunarea generală pentru dizolvarea asociației se convoacă și lucrează conform dispozițiunilor prevăzute la art. precedent pentru modificarea statutelor.

Hotărârea de dizolvare va fi comunicată prin consiliul de administrație Ministrului de Interne și

se va publica tot prin îngrijirea consiliului atât în Monitorul Oficial cât și în organul de publicitate al asociației, dacă acest organ de publicitate va exista în acelaș timp.

Adunarea generală care hotărăște dizolvarea va numi și pe lichidatori fixându-le onorariu și timpul maxim în care operațiunile lichidării trebuie să fie terminate.

Lichidarea patrimoniului Asociației notarilor comunali se va face în conformitate cu dispozițiunile art. 55—56 din legea pentru persoanele juridice.

Art. 40. — Bunurile și sumele rămase dela lichidare, vor fi predate Ministerului de Interne, care le va administra ca o fundațiune specială pentru ajutoarea notarilor, subnotarilor și altor funcționari ai comunelor rurale foști membri ai asociației și a familiilor lor, potrivit literilor fundaționale ce se vor redacta de către Consiliul de administrație și se vor aproba prin hotărârea adunării generale luate înainte de dizolvare, cu obligațiunea însă ca în cazul dacă cu timpul se va reînființa Asociația Notarilor Comunali din România, Ministerul de interne va preda întreg patrimoniul acestei fundațiuni speciale asociației din nou inființată; această fundațiune în tot timpul cât va fi administrată de Ministerul de Interne va purta numele de „fundațiunea notarilor comunali”.

Capitolul VI.

Răspunderi.

Art. 41. — membrii consiliului de administrație și cenzori au răspunderea prevăzută de codul de comerț și rămân solidari răspunzători față de asociație, cu întreaga lor avere spre a se acoperi daunele pricinuite din neglijența sau rea credință în Administrație.

Răspunderea membrilor consiliului de administrație nu încetează prin aprobarea bilanțului și nici prin descărcarea ce anual li se dă de către adunarea generală în cazul când mai târziu se constată fraude.

Membrii consiliului prin executarea corectă a mandatului lor însă nu contractează nici o obligațiune personală.

Art. 42. — secretarul general va fi responsabil către asociație și către terțe persoane, întocmai ca și membrii consiliului de administrație pentru îndeplinirea îndatoririlor sale, conform prevederilor codului de comerț, chiar de-ar exista o convenție contrară și chiar dacă acest secretar general ar fi pus sub autoritatea și supravegherea consilierilor.

Orice act semnat de președinte sau locțiitorul său și secretar general angajează valabil Asociația față de terțe persoane, ei sunt însă răspunzători de actele lor față de consiliul de administrație.

Responsabilitatea cenzorilor este cea prevăzută de codul de comerț.

Art. 43. — Funcționarii asociației neputând fi considerați de funcționari publici, răspunderile lor vor fi stabilite prin statutul special cu caracter contractual asupra drepturilor și îndatoririlor lor, aprobat de consiliul de administrație.

Capitolul VII.

Acțiunea disciplinară.

Art. 44. — Toate diferendele și neînțelegerile ivite între membrii asociației se vor judeca și aplana pe o cale amicală de o comisiune, compusă din câte doi (2) membri propuși de fiecare parte și un preșe-

dinte ales de acești 4 membri de comun acord.

Comisiunea de arbitri se constituie la momentul oportun după cererea celor interesați înaintată biroului Central al Asociației care va anunța la timp ziua întrunirii comisiunii.

Comisiunea de arbitri va asculta ambele părți și va da deciziunea cu majoritatea absolută de voturi. Deciziunile ei vor fi executorii și obligatorii pentru ambele părți.

Amănuntele de procedură se vor prevedea în regulamentul aprobat de consiliul de administrație.

Art. 45. — Abaterile membrilor dela obligațiunile prevăzute de statutul de față vor fi judecate în prima instanță de comisia de disciplină locală compusă din:

a) Președintele filialei respective.

b) Doi delegați ai consiliului de administrație ai filialei respective.

Deciziunile se vor da cu drept de apel la comisiunea de disciplină Centrală compusă din următorii membri; a) președintele consiliului de administrație, în lipsă uaul dintre vice — președinți și

b) Doi delegați ai consiliului de administrație.

Normele de procedură și pedepsele disciplinare vor fi prevăzute de regulamentul menționat la art. precedent.

Capitolul VIII.

Supraveghere și control.

Art. 46. — Dreptul general și permanent de supraveghere și control al Statului asupra Asociației notarilor comunali se va exercita de Ministerul de Interne prin delegații și Inspectorii săi precum și prin comisiunea superioară a persoanelor juridice și prin Ministerul Public.

Capitolul IX.

Dispozițiuni generale și finale.

Art. 47. — Alegerea primului consiliu de administrație și comisiei de cenzori se va face în adunarea generală a Uniunii Generale a Notarilor Comunali din România convocată la 11 Aprilie 1934, anume pentru acest scop pe ziua de 22 Mai 1934, care votează și adoptează prezentul Statut.

Art. 48. — Dispozițiunile statutelor de față sunt obligatorii pentru toți membrii acestei asociații fie că sunt sau nu la curent cu plata taxelor și cotizațiilor.

Art. 49. — Regulamentele de administrație aprobate de consiliu vor stabili toate amănuntele referitoare la organizarea, administrarea funcționarea, operațiunile Asociației Notarilor Comunali, așezămintelor instituțiilor ei și cu privire la disciplina Asociaților membrilor.

Art. 50. — Toate dispozițiunile cuprinse în vechiul statut al Uniunii generale a Notarilor comunali din România în statutele Reuniunilor Județene de Notarii comunali care sunt contrare dispozițiilor din prezentul statut sunt și rămân abrogate.

Acest statut a fost votat și adoptat de adunarea generală a Uniunii Generale a Notarilor Comunali din România întrunită în ziua de 22 Mai 1934 la București.

Președinte

Alexandru Comșia ss.

Secretar general

Gheorghe Colan ss.

Membrii: Subsecreriile membrilor.



T E L E F O N : 19
FONDAT: în anul 1892

Cont-Virement la Banca
Națională sub No. 98.

FABRICA DE CLOȘURI ȘI PĂLĂRII
N. KORBER & Co. S. A.
PERIAM Județul Timiș-Torontal (Banat)

CAPITAL SOCIETAR VĂRSAT LEI 30,000.000

Depozit permanent: BUCUREȘTI, Strada Carol No. 13, etaj I.

Fabricarea de cloșuri pentru pălării de dame și domni, precum și pălării pentru bărbați, de modă și țărănești. — Culorile cele mai frumoase și formele cele mai moderne.

Cereți pretutindeni pălării K O R B E R.

FRĂȚII MORAVETZ S. A.
TIMIȘOARA



Cel mai mare depozit de imprimate
administrative din Banat și Transilva-
nia. // Hârtie, rechizite de birou și
/// cărți. Cel mai efin. ///



Serviciul prompt și conștincios.

Comandați și Dv. dela noi.

A apărut

COMUNA

Interesele și activitatea autorităților locale
de: **ALEXANDRU I. MOVILĂ**, primpretor

Cuprinzând și :

I. Actualul text al legii pentru organizarea administrației locale, în care s'au introdus toate modificare ce i s'au adus.

II. 13 proiecte de regulamente comunale, privitoare la igienă și sănătate publică, edilitate, poliție comună, etc.

III. 1 proiect de statut pentru asocierea comunelor.

Prin publicarea acestei lucrări, s'a pus la dispoziția organelor administrative un mijloc lesnicios pentru înțelegerea și aplicarea legilor de administrație locale.

Lucrarea se află de vânzare la Librăria Frații MORAVETZ S. A. Timișoara

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMANIA

Onor.

Pretura Plășei